

BLOŠKI TEKİ'80

**DELAVCI POKROVITELJA — IMOS SGP »GRADIŠČE« p. o. CERKNICA — IN VSI OBČANI
OBČINE CERKNICA POZDRAVLJAMO UDELEŽENCE VI. BLOŠKIH TEKOV IN JIM ŽELIMO
DOBRE TEKMOVALNE DOSEŽKE TER PRIJETNO POČUTJE V TEM VELIKEM ŠPORTNEM
SREČANJU!**

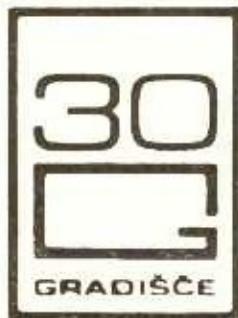
Biti pokrovitelj izredne smučarske manifestacije v delu naše občine, kjer se je smučanje rodilo, je za delavce Gradišča čast, ki smo jo sprejeli z iskrenim zadovoljstvom. Tako bomo tudi mi za kolektivi, ki so bili pokrovitelji prejšnjih tekov, prispevali delček v mozaik obujanja te lepe športne tradicije. Prav v tem letu slavi naš kolektiv 30. obletnico svojega rojstva, ko se je iz skromnega Remontnega podjetja Cerknica začel razvijati v organizacijo, ki danes gradi vse vrste visokih gradenj ne samo v cerknščini, marveč tudi v loški, vrhniški, ribniški, čabranski ter celo v istrskih občinah. Od časov, ko je bila osnovna naloga obnova porušene dežele, smo do danes z odrekanji in požrtvovalnostjo tudi številnih dobrih delavcev z Bloške planote razvili Gradišče do stopnje, ko lahko enakovredno konkurira tudi z drugimi večjimi organizacijami tako glede kakovosti del, kot tudi hitrosti gradnje. Po veli-

IMOS SGP »GRADIŠČE« — POKROVITELJ VI. BLOŠKIH TEKOV

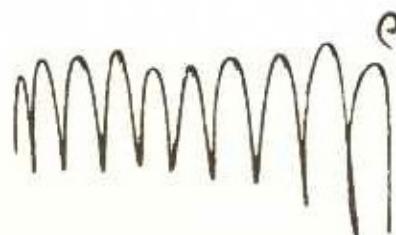
kosti dohodka smo takoj za lesno in kovinsko industrijo cerknščine, z vključitvijo v SOZD IMOS pa pričakujemo še večje možnosti za razmah naše dejavnosti.

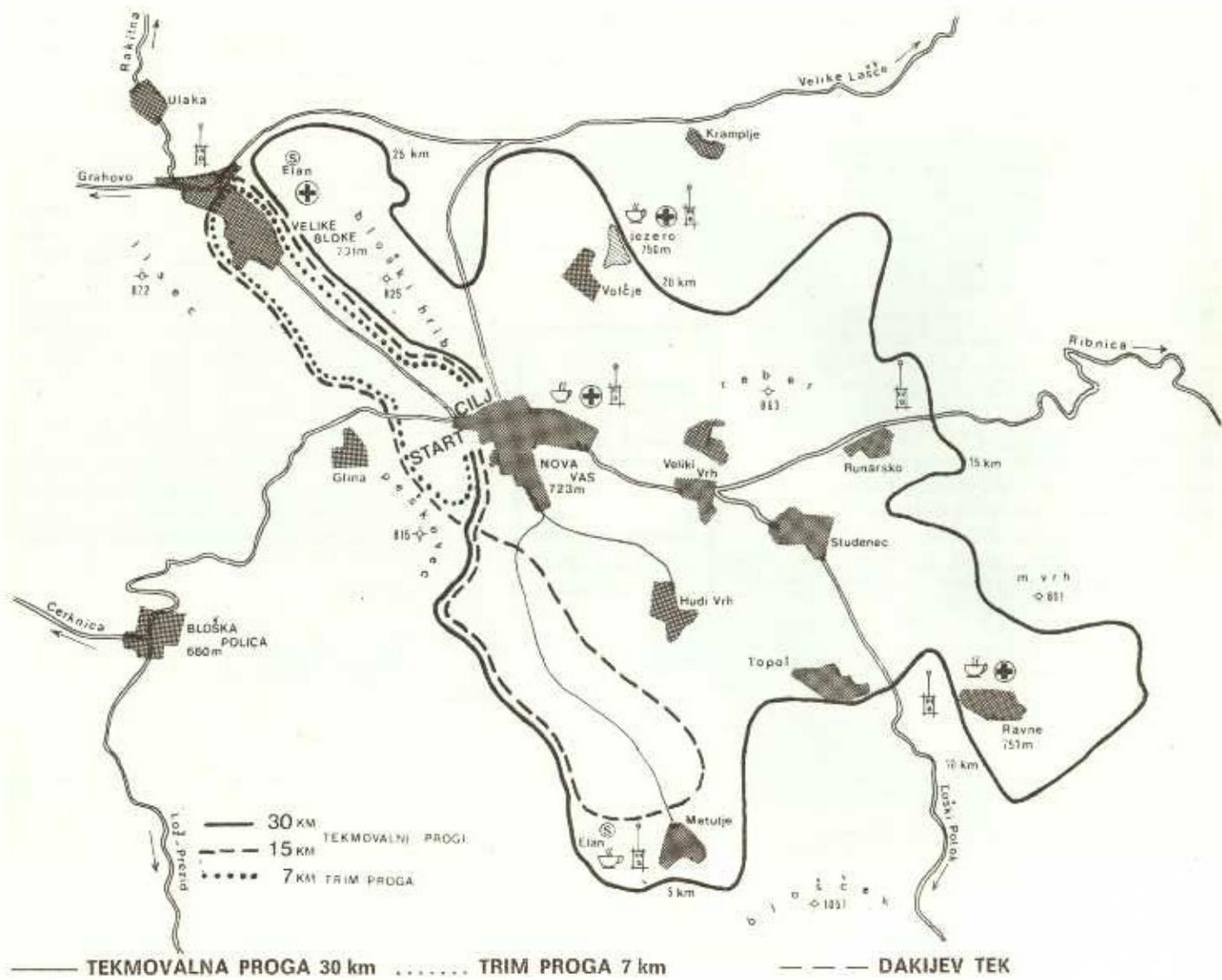
Ker smo se že doslej zavedali pomena rekreativnega športa in smo ga v kolektivu spodbujali, saj se z vidnimi uspehi udeležujemo tekmovanj delavcev naše panoge, vemo, da bodo Bloški tekni vedno bolj postajali prireditve, ki omogoča množicam ljudi sprostitev, odmaknjeno, a čudovito Bloško planoto pa jim približuje in omogoča, da jo spoznajo.

Vsem, ki letos prihajate na to lepo prireditve, želimo prijetno počutje in lepe spomine, ki naj nas pripeljejo na Bloško planoto tudi še naslednja leta, da ohramimo spomin na klenega bloškega smučarja in tudi s športnimi prireditvami oživimo ta lepi kos slovenske zemlje.

Predsednik častnega odbora
direktor SGP »Gradišča«
Danimir Mazi

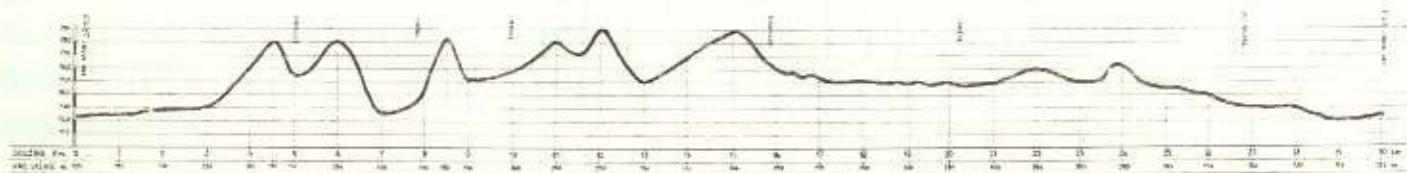

— TEKMOVALNA PROGA 30 km ..... TRIM PROGA 7 km

— — — DAKIJEV TEK

Početni profil - 30 km
Zaključni profil

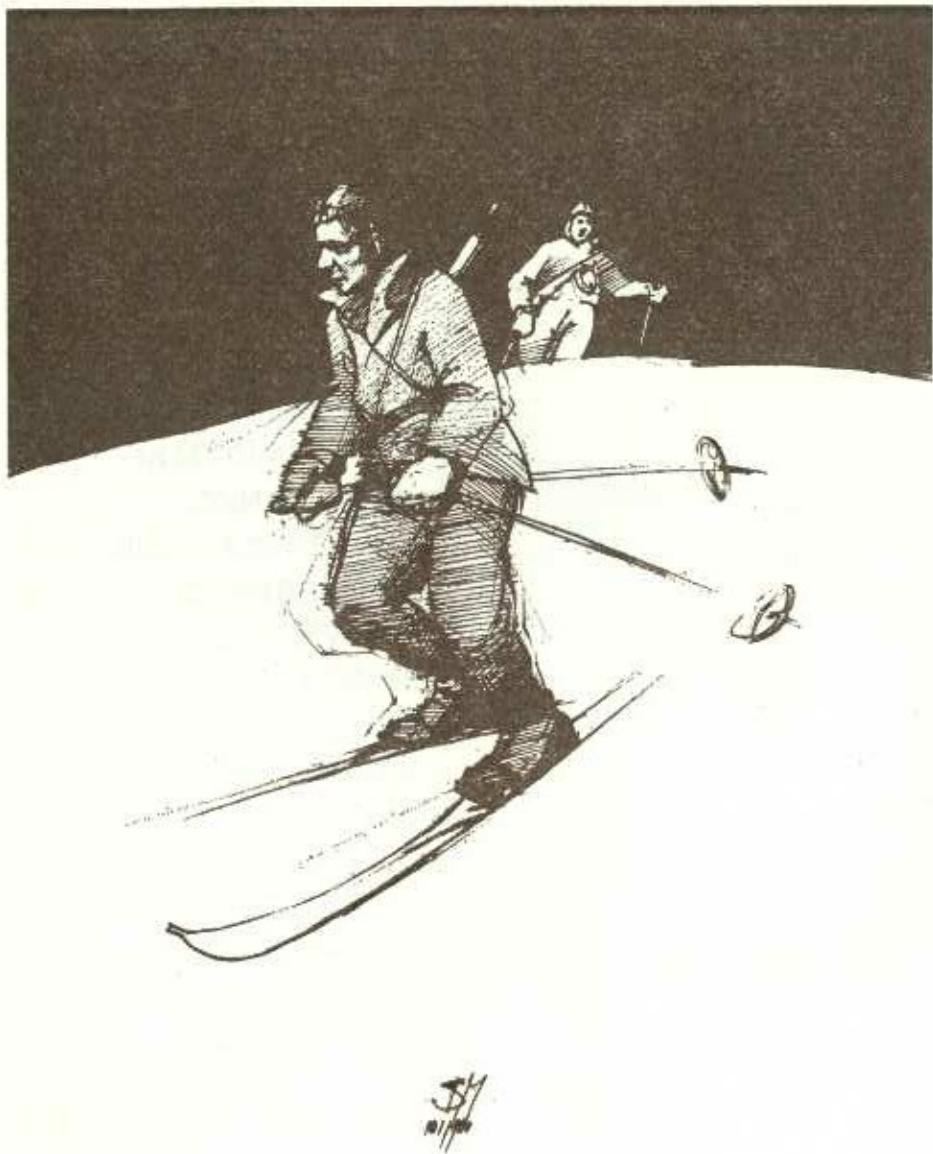
ČASTNI ODBOR
VI. BLOŠKIH TEKOV

MAZI DANIMIR

POPIT FRANC
KUHAR ANICA
STANE SEMIČ-DAKI
RUDOLF JANKO
FRANC TAVČAR-ROK
JERKIČ BRANKO
KRAŠEVEC TONE
LENARČIČ MARJAN
ŠVIGELJ JOŽE
KLANČNIK GREGOR
PAKİŽ JANEZ
STRLE JOŽE
TIŠLER JOŽE
KANDARE FRANC
LAH MILAN
HRAST FRIDERIK

TEBI, STARI NA POL POZABLJENI BLOŠKI SMUČAR, KI SI NEZAVEDNO ZAČEL NOVO
IN SVOJEVRSTNO POGLAVJE ČLOVEŠKEGA UDEJSTVOVANJA IN OMOGOČIL
PRAVO SVETOVNO SMUČARSKO GIBANJE, V SPOMIN, V ZAHVALO ZA IZJEMNO
PREDSTAVITEV SLOVENIJE SVETU, V TVOJO ČAST BOMO PRIREJALI VSAKOLETNE
SMUČARSKE TEKE NA BLOKAH.
PO SLEDOVIH TVOJIH SMUČI SE BO OHRANJALA V BLOŠKI SNEŽNI BELINI SKORAJ
IZUMRLA SLAVA BLOŠKEGA SMUČARJA.

VSE RISBE PARTIZANOV-SMUČARJEV JE IZDELAL BOZO STRMAN

ZAKAJ DAKIJEV TEK?

Ker bomo v tem letu po vsej domovini proslavljali 35 let svobode, je prav, da Bilten VI. Bloških tekov posvetimo spominom osvoboditeljev, ki so v trdih razmerah predvsem najhujše prve vojne zime 1941/42 svoje smučarsko znanje in tradicijo uporabili v boju proti okupatorjem.

V ta namen smo iz študije Borisa Orla povzeli poglavje, ki zaključuje razvoj starosvetnega bloškega smučanja, iz pripovedovanja heroja Staneta Semiča-Dakija objavljamo daljši zapis o ustanovitvi in delovanju njegove smučarske čete, kakor jo opisuje v svojih spominih, dodali pa smo še dogodek iz knjige Jožeta Tekavca.

Vsi prispevki utemeljujejo novo tekaško progo, ki jo letos prvič uvajamo na bloški prireditvi in smo jo poimenovali **DAKIJEV TEK**.

Stane Semič-Daki
**SPOMINI NA SMUČARSKO
ČETO**

Bila je zima, dolga, trda — v prvem letu vojne. Naša notranjska zima iz leta 1941 na 1942, ko se je vedno hitreje razplamtevala vstaja po vsej domovini. In kljub temu, da jo je mraz zelo oviral. Bila je, zdi se mi, najhujša zima, kar smo jih kdaj doživeli na Notranjskem. Spomini na ta čas so me spodbudili, da sem se lotil tega pisanja. Rad bi opisal partizansko smučarsko četo, ki se je borila na Notranjskem vse od

Mokra, do Blok in Travne gore. Snežne razmere so bile 25. oktobra 1941 takele: na Debelem hribu Travne gore 205 centimetrov, na Bloški planoti 180, v Cerknici in Koželju 160, na Ljubljanskem vrhu 170, v Rutah in Mačkovcu pa 160 centimetrov. Ta sneg se je zadržal vse do aprila 1942, leta. Spomnim se, da se je snežna odeja polegla za kakih 30 centimetrov in se naredila v trdo podlago, oddišno za smuko.

IZ LJUBLJANE NA KOŽLJEK

Vse je zmrnilo. Temperature so bile ne-navadno nizke, saj se je živo srebro neprestano vrtelo okoli 20 do 25 stopinj Celzija pod ničlo. Skupina Ljube Šercerja, ki je napadla mesto Lož 19. oktobra leta 1941, se je umaknila na Debeli vrh, potem čez Travno goro v Ribniško dolino in na koncu v Ljubljano. »Potegnili« smo se v ilegalno in pri naših ljudeh čakali, da se bo vreme vsaj malce izboljšalo. Toda od obetov ni bilo nič, zato nas je glavni štab NOV in POS začel že decembra tega leta pošiljati nazaj v hoste. Na novo smo se organizirali, osnovali Kožleški tabor, od koder so se partizani hodili boriti proti okupatorju na Notranjskem. Tudi mi v Kožleškem taboru nismo mogli v akcije, v borovniških gozdovih se namreč ni dalo kaj prida premikati, zato smo ta čas bolj

politično delali in se organizacijsko pripravljali na nove boje s sovražnikom. Kožlek pa ni bil le partizanska baza, temveč so se tu zbirali naši politični aktivisti Osvobodilne fronte in člani Komunistične partije. Tako kot je terenska partijska organizacija imela veliko območje delovanja, je imela tudi partizanska enota velik teren: Borovnico, Vrhniko, Logatec, Cerknico in Bloško planoto.

No, ves ta čas nismo imeli problemov s hrano, saj je bilo to območje politično napredno in osveščeno, ljudje so sodelovali z nami, za kar gre še posebej zasluga političnim organizatorjem notranjskega okrožja. Med njimi so bili najaktivnejši France Popit-Jokl, ki je bil sekretar partilskega okrožja, pa Janez Hribar in Anton Šraj-Aljoša. Ti tovarisi so bili med partizani tudi najbolj poznani. Janez Hribar je deloval v Loški dolini, Aljoša na Bloški pla-

noti, na območju Cerknice, Logatca in okoli Kožljeka pa je bilo najbolj čutiti Jokla.

Politično delo na terenu je bilo prepuščeno tem tovarišem in to v času, ko je mraz rezal v kosti in je bilo snega več kot preveč, ko so bile ceste zvečine neprehodne, da ne govorim o stranskih cestah, ki jih praktično ni bilo. Seveda v takih razmerah tudi italijanske enote niso mogle patruljirati tod okoli, tudi zato ne, ker niso bile pripravljene na tako hudo zimo in debelo snežno odejo. Ne, da niso poskušali, toda sneg jih ni »spustil« tako daleč, da bi se lahko sponpadli z nami.

Italijanski vojaki so bili brez zimske opreme in spočetka tudi smuči niso imeli. Zato so jih začeli uriti v severni Italiji, menda kakih 150 smučarjev, in jih potem poslali na naš teren, v bloške kasarne. Tudi italijansko orožje ni vzdržalo te hude zime. Pravzaprav ga niso mogli uporabljati, ker niso vedeli, da ga je treba podmazati, pa jim je zmrznilo. Tako so njihove patrole večkrat napadle, streljal od svojih postojank, ko pa je bilo treba močnejše udariti, so ostali na hribčkih, v snežnih zaklonih in so se na tak način dajali z nami. Gledali smo drug drugega s hriba na hrib. Tudi mi namreč nismo mogli napasti, ker še nismo bili dovolj opremljeni.

UKREPI, ZASTRAŠEVANJE

Italijanski smučarji so se na območju Notranjske pojavili šele konec januarja 1942. Njihova smučarska četa, ki je štela 150 mož, je patruljirala in to samo po glavnih cestah. Bili so pravzaprav zaščitnica svojih postojank in kasarne na Bloški planoti, kjer so imeli vseskozi bataljon alpincev. V to so bili prisiljeni, saj so se partizani začeli pojavljati okoli njihovih postojank na smučeh, zato so na območju tako imenovane Ljubljanske pokrajine prepovedali posedovanje smuči. Vsi domačini so na osnovi njihovega ukrepa morali smuči oddati ali pa jih sezgati. V nasprotnem primeru so predvideli visoke kazni. Mislili so namreč, da bodo upornim domačinom kos le tedaj, če bodo izdali na eni

strani ukrep proti uporabi in posesti smučarske opreme in na drugi strani svojo vojsko izurili v smučanju. Nadzor in položaj naj bi poslej imeli trdno v rokah.

Politično delo proti okupatorju se je na Notranjskem nadaljevalo z nezmanjšano silo. Tudi takl ukrepi in zastraševanje nas niso mogli ustaviti. Kakor hitro so Italijani opazili smučarske sledi, so vedeli, da so nekje blizu partizani. In prav v tem času so se na tem območju vse pogosteje kazale bele braze in vedno več jih je bilo. Dne 11. in 12. januarja se je na Kožljeku sestal politični aktiv, ki ga je vodil France Popit-Jokl, mi pa smo vneto stražili, da nas ne bi sovražnik presestil. Niti najmanj lahke naloge nismo imeli, saj se nismo mogli kaj dosti gibati. Okrog Kožljeka smo držali mrtve straže.

Sestanek je trajal ves dan in se je zavlekpel še pozno v noč. Beseda je namreč tekla o smučarski četi. To zamisel je sprožil sam Jokl, vsem pa je bilo jasno, da je treba takšno enoto organizirati čimprej. O tem mî je kasneje pripovedoval moj komisar Janušek, doma iz Borovnice in po poklicu železniški delavec, ki se je udeležil tega sestanka.

Vendar so se ob zamisli o smučarski četi začeli v Kožlješkem taboru pojavljati tudi pomisliki, ko pa je prišel s svojo skupino Mirko Bračič, ki je bil sam sicer odličen smučar, in je celo pripovedoval, da je nekoč na Travni gori tekmoval, smo vse skušali za nekaj časa opustiti.

Toda samo za nekaj časa, dokler zamisel spet ni dobila trdnješe osnove. Sneg ni in ni hotel skopneti, čeprav smo vsi pričakovali, da ga bo pobralo. Če bi ga, tudi smuči ne bi potrebovali.

Toda zima je vztrajala še naprej, snežna odeja se ni prav nič stenjala, temperature pa so bile tudi do 30 stopinj Celzija pod ničlo.

Kljud zimi smo v našem taboru imeli dobre zvezje s političnimi delavci na terenu, ki so nam močno pomagali pri organizaciji partizanske prehrane, pri zagotavljanju potrebnega materiala, celo nekaj smučarske opreme so nam zagotovili. Organizacijska nit je namreč od Franceta Popita vodila na Bloško planoto, točneje v Zakraj, kjer je bila gostilna Zakrajšek in kjer so nam zagotovili 36 parov smuči, pa še 20 dodatnih dlic in cel voz suhe hrane. Ta je prispel prek Stične in Ljubljane v Martinjak.

V Zakrajškovih gostilnih je bilo pet sinov, ki so vsi delali za nas, že prej pa za Oslobodilno fronto. Italijanskim ukrepom niso nasedli. Smuči so spravili na verno v senik in čakali, da pridejo ponje partizani.

KJE SO SMUČI?

Samo drobec nekega dogodka bi rad opisal, in sicer, kako so bile partizanom smuči v tem času nujno potrebne. Ko so bile smuči že v Zakraju in v Martinjaku, se komanda bataljona Ljube Šercerja v Kožljeku zanje ni zadostilo menila. Januarja 1942 je bataljon narasel na 150 borcev in hodil na akcije vse od Krima, vzdolž Iške soteske do bloških kasarn. Okoli 10. januarja smo blokirali bloško posadko in s tem osvobodili precej obsežno ozemlje od Logatca, Krima, Mokrca in Cerknica in Bloške planote. Po sedmih dneh osvobojevanega ozemlja so spet pritisnili Italijani s tri tisoč vojaki. Naš bataljon se je moral počasi umikati pred močno sovražno ofenzivo, snega pa je bilo tedaj že za meter in pol. In prav tedaj smo videli, kako prav bi nam prišlo smuči, saj bi lahko z njimi bolje manevrirali v snegu okoli sovražnikovih kolon, brez njih pa nas je borba stała mnogo trpljenja in tudi spretnosti. Razdelili smo se v dve koloni, da smo jim zamešali sledi.

Prva kolona polbataljona se je tedaj z Mirkom Bračičem umaknila na Mokrc, druga kolona, v kateri sem bil tudi sam, pa je šla prek Bloške planote na Dolnje Polane v Loško dolino. Ko smo na večer prišli na Bloško planoto, smo se po težkih mukah prebijali do vasi Hudi vrh in se končno namestili v Šrajevi domačiji, kjer smo počivali vso noč in še naslednji dan. Naslednji večer, bilo je 14. januarja, smo poiskali vezovo z Antonom Šrajem-Aljošo. Prvo vprašanje, ki nam ga je postavil je bilo, zakaj pa niste na smučeh, ki ležijo v Zakraju pri Zakrajškovi.

In je še pristavil, da mu je to sporočil sekretar okrožja Jokl, ki se prav tako sprašuje, zakaj teh smuči ne vzamemo. Vedel je namreč, kako hude probleme nam povzroča sneg. Aljoša mu je tudi povedal, da je partizanska patrola iz logorja v Martinjaku pobrala samo hrano, smuči in opremo pa pustila. Hrana je bila namreč pravljena za smučarsko četo, ki bi jo že morali ustanoviti. To patrolo je vodil Vandek, ki mu je Mirko Bračič naročil, naj vzame najprej hrano, smuči pa naj pusti tam, kjer so, če ne more kako drugače. Sam sem slišal pripombo, da je smuči premalo, da vseh partizanov ne bo mogoče opremiti, vendar sem ob tem molčal. Vandek ni bil lahko, ko se je moral s polnimi nahrbtniki hrane prebijati čez Slivnico. Prednosti, ki so jim jih ponujale smuči, teda niso izkoristili.

LETEČA PATROLA

Naš prvi bataljon je počival na Poljanah nad Loško dolino. Kmalu za tem smo se umaknili na Travno goro in bili tam toliko časa, dokler se ni drugi polbataljon umaknil z Mokrca pred italijansko ofenzivo na Travno goro, na čelu z doktorjem Alešem Beblerjem. Tako je bil bataljon Ljube Šercerja spet v polnem sestavu. Aleš Bebler je organiziral letečo patrolo, katere komandir sem bil. Štela je 15 borcov in z njimi sem krenil okoli 20. januarja proti Krimu in nazaj v Kožlješki tabor z nalogo, da območje ne sme ostati brez partizanov, da se moramo pojavitati zdaj tu zdaj tam, ne glede na to, koliko bo snega in kako bo pritiskal mraz.

Z letečo patrolo sem čez Bloško planoto prišel do Zavrha, ki leži blizu Sv. Vida (Žilce). Tu sem srečal sekretarja notranjskega okrožja Jokla, ki nam je povedal, kje je Šercerjev bataljon, kako kaže naš položaj in da je sam že nekaj časa na Travni gori. Jaz pa sem mu pojasnil, kakšne naloge ima naša leteča patrola, da se selimo od Mokrca do Krima, hodimo iz vasi v vas, da ne bodo ljudje mislili, češ, saj jih ni več, in bl Izgubili moral. Ko sem končal svoj raport, je na kratko odgovoril:

«Prav, prav, fantje! Samo ne vem, zakaj ne bi imeli smuči, saj je lepa smuka, saj ste Notranjci in ti znajo smučati. Smučke pa ležijo v Zakraju in v Martinjaku. Pojdite torej v gostilno Zakrajšek, opremite se s smučmi in postali boste smučarska četa.»

Nič se nisem obotavjal, samo rekel sem še, da poznam vse Zakrajškove fante. In smo se razšli. Kar od tam smo jo ubrali k Zakrajškovim, ki so imeli gostilno ob cesti Velike Bloke—Velike Lašče. To cesto so Italijani pogosto nadzorovali in kar nevarno je bilo hoditi tod okoli. Vendar naša patrola ni naletela na zasedo in ob desetih zvečer smo že trkali na vrata Zakrajškovi. Niso bili preveč zaupljivi. Kaj bi bili, ko pa so skrivali toliko koristnih stvari za partizane. Pa sem jim kar naravnost povedal, da sem Dak, Bločan, domaćin in vrata so tedaj gostoljubno odprli nestežaj. Le polovica partizanov je stopila v hišo, ostali naj bi stražili s puškomitrailozom, da nas ne bi sovražnik presestil. Toda domaći fantje so zahtevali, da naj kar vsi stopimo naprej, ter da bodo kar sami stražili. Seveda se nam je taka skrb in gostoljubnost močno dopadla, saj smo bili prav pošteno utrujeni, premraženi in željni vsaj malce počitka.

Domači so nas naskrivač prešteli, potem pa je eden od njih malce razočarano priponnil: »Ja, kako? Samo 15 vas je, mi imamo pa 24 parov smuči. Le čevljev, teh je bolj malo.« Ko so še malce pretuhiali vso stvar, so modrovali naprej. »Ja, fantje, delali bomo vso noč, če bomo hoteli zbrati za vse prave smuči in prave čevlje. Nekateri pari so namreč še po kosih in ne vemo, kako bo z okovjem...«

OD PEŠAKOV DO SMUČARJEV

Nismo si dali dvakrat reči. Šest fantov je šlo v klet, tri smo določili za sestavljanje smučarske opreme, dva najmlajša Zakrajška pa sta šla na stražo.

Tudi Zakrajškova mama je zavihala rokave. Pristavila je lonce na štedilnik, ker je vedela, da imamo pajčevino v želodcih. Zelja je dala na mizo, žgance je prav dobro zabellila in prav pošteno smo potešili lakoto. Pa še obleka se je sušila na nas, da je bilo veselje.

Prav hitro smo začeli sestavljati dele smučarske opreme. Brz premora, medtem pa sta najmlajša fanta izmenično stražila, da sta sploh zdržala v hudem mrazu. Živo srebro je to noč spet zdrknilo na 20 stopinj pod ničlo. Čeprav nas je delo močno zamotilo, pa se mu vseeno nismo upali čisto posvetiti. Z enim očesom smo sestavljali kose opreme, z drugim pa pogledovali proti mitraljezom. Ce bi bilo potrebno nenadoma skočiti na cesto!

Klub bojazni smo do jutra končali z delom. Zvečer smo v gostilno prišli kot pešaki, zjutraj smo že bili smučarska četa. Pa ni bilo tako lahko stati na smučeh. Vsaj dvema tovarišema, in zato sta ju Zakrajškova fanta za kratok čas vzela v roke, da bi se vsaj malo privadila ranju tako strašansko nerodnim dilam. Tudi na sledi smo morali paziti, kajti domačinom bi kaj trda predla, če bi jih Italijani zagledali v bližini gostilne. Tako je 15 borcev dobilo smuči. Se pred svitom se je novoustanovljena smučarska četa podala v koloni proti Mačkovcu. Zarezali smo prve smučine v globok notranjski sneg.

Smučarsko opremo smo torej imeli, tudi smučali smo že kar dobro, toda treba se je bilo še izpopolnjevati, da bi res bili bojno najbolje pripravljeni.

10/1944

OKREPITEV

Začeli smo voziti oziroma patruljirati sem in tja, od Mokrca do Krima, Kožljeka ter nazaj na Bloško planoto. Tu smo se pravzaprav kar dolgo zadrževali. Z letičimi patrolami smo morali pošiljati poročila na Travno goro, vendar smo s to našo obveznostjo močno kasnili. Zaradi naše počasnosti tam niso vedeli, kje smo in kaj sploh delamo. V tem času so bili na Travni gori nekateri člani glavnega štaba NOV In POS In sicer pod okriljem Šercerjevega bataljona na sektorju grad Grčarice. Ker torej niso vedeli, kaj je z nami, je Bebler postal za nami drugo patrolo, ki je štela šest borcev. Našli so nas nad vasjo Golo. Mi na smučeh, oni pa v globokem snegu. Takoj so nam povedali, da nas lščijo in prav pošteno smo se nasmejali, ko smo jim priповedovali, da smo na smučkah »obdelali« že vse območje, da smo »prevozili« pot od Ljubljanskega barja do Crne vasi in Škofljice ter Lavrice in da nam gre smučanje presneto dobro od nog.

Toda prav kmalu je nastal problem. Teh šest borcev preprosto ni hotelo več slišati, da bi se vrnili na Travno goro in počakali. Na vsak način so hotelli ostati z nami in nadaljevati borbo v smučarski četji. Prepričevali smo jih, da tudi zato ne morejo ostati, ker nimamo smuči zanje, pa so odvrnili, da bodo, če ne gre drugače, hodili za nami peš, po naših sledeh. Ko so le pretrdo vztrajali na svojem, smo jih začeli spraševati, češ ali sploh znate smučati? Jadrno so odgovorili, da tako kot mi, prav gotovo. No in tako smo jih postavili na smuči, na tiste rezervne, ki smo jih vzeli pri Zakrajsku in jih kasneje spravili na varno v Mačkovcu. Tako je naša četa zdaj štela že 21 ljudi in skupaj smo krenili čez Rute proti Bloški planoti.

Toda težav še ni bilo konec. Alešu Beblerju smo morali sporočiti, kaj je z nami in kje je druga patrolo. Toda kaj, ko nihče ni hotel na pot. Ne, da bi se borti bali sovražnikovih zased, bolj so se bali, da bodo morali ostati na Travni gori. Ko sem rekel šestim »novincem«, da se mora nekdo od njih vrniti, niso o tem hoteli veliko slišati. Prisiljen sem bil poslati dva iz naše čete, ki pa sta prav tako bila v strahu, da ju bodo zadržali kar tam. Eden od njiju je bil Kovač, doma iz Rudnika, ki je leta 1943 padel kot komandir čete v Kanjarjevi brigadi.

Fantoma se je silno mudilo. Ko sta prišla na Travno goro, so imeli tam ravno polne roke dela z reorganizacijo iz bataljona v Notranjski odred. Kasneje sta priповedovala, kako je bilo:

»Lepo sva se vozila, smuka je bila prijetna, v taboru sva ostala kakre pol ure. Ravno toliko, da sva povedala, kar je bilo treba, oddala poročila, si nataknila smučke in jo brez slovesa popihala nazaj. Zakaj? Ker sva že slišala, da nas kanijo priključiti k Notranjskemu odredu in se nisva smela obotavljati.«

Ves naslednji dan smo se pripravljali na akcijo, ki naj bi jo izvedli naslednjo noč na Bloški planoti. Obstreljevali naj bi Italijansko kasarno na Blokah, kjer je bil alpinistični bataljon.

STRELJANJE V PRAZNO

Ustavili smo se na čistini pred bloško kasarno in začeli poslopje obstreljevati s strojnicami.

Zmeda je bila, kot smo izvedeli kasneje, nepopisna, saj so Italijani pozneje po celih Blokah spraševali, kje so partizani, kaj vedenje povedati o njih, pa niso prav nič izvedeli. Prestrašen so Lahli vse do svita nabijali z vsem lahkim in težkim orožjem proti Mačkovcu v soteski lške, vendar mi tega nismo čutili na svoji koži.

Zjutraj smo se napotili čez Ravnik in vas Zavrh, kjer smo se ustavili, počivali ves dan, spali po hišah in senikih, kmetje pa so nam kuhalili, da smo se spet pripravili za naslednje akcije. Domačinov ni bilo na tem koncu nikoli treba za kaj prisiti, saj so bili toliko osveščeni, da so vedeli, za koga kuhajo in komu pomagajo. Za njih smo bili in ostali njihova partizanska vojska. Da je bilo tako, se imamo zahvaliti prav našim političnim aktivistom, ki so že prej, predvsem pa sproti obveščali ljudi o naših ciljih. Zato nam tod ni bilo težko, počutili smo se res kot bi bili doma.

Ta dan smo poslali patrolo, ki je štela pet borcev, proti Sv. Vidu (Zilce). To so bili sami prekaljeni tovariši, ki jih je vodil tovariš Sulo. Med potjo so srečali Jokla. Ob vrnitvi sem jih vprašal, kako je bilo in kakšen je položaj proti Sv. Vidu, pa so mi čisto na kratko odvrnili: »Nič posebnega ni, samo med potjo smo srečali Jokla.« »In kaj je rekel,« jih vprašam. »Ja, vprašal nas je, kam gremo, kaj delamo tukaj in na koncu pristavil, če morda vemo, zakaj je v italijanski kasarni na Blokah tako grmejo.« Pa nismo kaj dosti odgovarjali. Samo

to smo povedali, da smo patrola, da se malce ogledujemo okoli, ter da smo ponoblji malce razburili Italijane v kasarni. Od tedaj kar naprej streljajo, mi jih pa poslušamo.

No, pa še zahvalili smo se mu za smuči, ker zdaj z večjo lahkoto nadzorujemo teren. Ko smo se poslovili, je še dolgo časa gledal za nami in prešeren nasmešek mu je igral na ustnicah.*

Naslednji večer smo iz Zavrha krenili čez Iško sotesko v Kravavo peč in se nato spustili proti Robu v velikolaško dolino. Lepo je bilo voziti po teh gricih, le kadar smo se prebijali čez Iško, je bilo težje. Tam smo se moral neprestano spuščati in vzpenjati in to brez vsake smuke. Kljub temu smuči nismo sneli, saj okvar ni bilo, pa tudi smučke so bile dobre kvalitete. Odlično so bile izdelane, nekoc so bile last starojugoslovanske vojske, samo rezerve jermene smo moral vedno imeti pri roki, ker so se radili trgali.

Če nam jih je zmanjkalo, smo jih dobili pri kmetih. Spominjam se, da nam jih je enkrat zmanjkalo. Peljali smo se mimo nekega kmeta v Črni vasi na Ljubljanskem barju, pa smo ponoči pobrali vajeti s konjskimi komatov in smo jih spet imeli dovolj. Tudi dolomov nog in polomljenih smučki nismo doživljali. Težko pa je bilo kakšen dan, ko je pritisnil Jug, in so se nam od moči začeli najprej močiti čavljci, potem pa še hlačnice. Pa se nismo dali. Malce smo počakali, da je voda na naših oblekah zmrznila in spet smo lažje vozili. Tudi ozebelin nismo dobili. Spominim se, da je nekega jutra živo srebro spet zdrknilo na 25 stopinj pod ničlo. Ker je bilo nemogoče voziti naprej, smo v hosti pri Mačkovcu kar s smučmi na nogah zakurili ogenj, skakali ali bolje tacali okoli njega, da ne bi čisto prezeblj. Ko smo se ogreli in ko je ogenj že res postal prav velik, smo smuči odpeli in se začeli greti in sušiti. Marsikdo je ob prijetni toploti zadremal, pa vendar, ozebelin ni nihče staknil.

ARTI JE BIL HITREJŠI

V začetku marca meseca smo dobili informacijo, da je v bloški kasarni Italijanska smučarska četa, ki da menda nadzoruje

cesto Velike Bloke—Velike Lašče, toda ko smo prišli na to cesto, sovražnika nismo srečali. Smo pa izvedeli, tako so nam povdali nekateri člani Političnega aktivna, da je v Karlovški dolini izdajalec, ki že dolgo sodeluje z Italijani, da se ga aktivisti bojijo, ker je že nekaj teh »nastradal« zaradi izdaje, pa tudi prebivalci se ga bojijo.

Naša obveščevalna služba je zbrala o njem vse podatke in tako smo zvedeli, da gre za čuvaja grofa Kozlarja, ki je živel v bližini Karlovice, med Velikimi Blokami in Laščami. Naši ljudje so ga že obsodili za izdajalca, zato je naša četa stopila v akcijo. Vedeli smo, da je dobro oborožen. Imel je nemški mavzar in dva nemška samokresa. Enega je imel stalno v žepu, drugega pa na nočni omarici. Mavzer je ležal pod posteljo, kjer je bilo še veliko municije in pa tri ročne bombe, na steni pa je za nameček visela še lovska puška.

Trije iz čete smo se odločili, da ga obiščemo in razrožimo. Ko smo stopili v sobo, je takoj prijet za samokres. Arti je imel le še toliko časa, da ga je vprašal za ime in zakaj izdaja, pa bi že bilo skoraj počilo. Toda fant je bil spretnejši in ga je, za las hitrejši, spravil na tla.

Medtem sem pogledal na plano in videl, da se po naših »stregah« spuščajo Italijani. Bilo jih je kakih sto in bili so le še slaba dva kilometra oddaljeni od nas. Casa za oklevanje torej nismo imeli. Hitro smo se odločili. Naredili smo hišno preiskavo, pobrali vse orožje in že smo se vzpenjali v najbližji vrh, v hosto, v kakih tristo metrov hudo strmino. Medtem ko smo se jadrno vzpenjali smo vidieli, da gre ena kolona za nami v hrib, druga polovica Italijanskih smučarjev pa se je vrnila proti Lužarjem, da bi ščitila njihov hrbet pri umiku. Nenavadno hitro smo osvojili hrib, potem pa smo se po čistini spustili mimo zapuščene hiše (Fetnek) v Sodaško dolino, na Boncarskem klancu pa smo se ustavili in opazovali, kaj počno Italijani. Videli smo, da se spuščajo proti Fetneku in se že razporejajo v strelce. Opazili so namreč naše sledi in preprličani so bili, da smo se zatekli v hišo. Mitraljezi in bacači so udarili v smer starega poslopja.

Dopoldne je bilo, mi trije pa smo vse do treh popoldan gledali ta močan napad na osamljeno in prazno hišo, ki so jo obdelovale strojnice in trbloni, najbolj pa smo se nasmejali, ko so Italijani »hrabro« jurisali proti hiši. No, končno so le ugotovili, da je bilo njihovo pokanje zaman, da v hiši ni nikogar, in so se začeli vračati proti Lužarjem in Zakraju. Mi pa za njimi.

OSTRA ZIMA IN IZDAJA

V Belih vodah so izsledili izdajalca. Na smrt so ga obsodili partizani sami in to že oktobra 1941. Bil je čas okoli 19. oktobra 1941, ko nas je zima prehitro in kar hudo iznenadila.

Tedaj je bil Ljubo Šcerer še živ, tam do 25. oktobra je padlo kaka dva metra snega. Umikali smo se iz akcije na Lož in to čez Loški potok v Kočevske gozdove na sam Debelli vrh Travne gore. Izmučeni in mokri, prezbebi in lačni smo bili nespobni nadaljevati marš, zato smo se ustavili v Belih vodah. Bilo nas je več kot 50. Tu smo se posušili, najdeli, gostoljubje so nam nudili v prenekateri hiši. Že naslednji dan smo se pomikali proti Debelemu vrhu, ki povezuje Travno goro in kočevske gozdove in del se nam je primeren kraj za zimovanje. Tu naj bi počakali, da sneg skopnì. Toda kmalu po našem odhodu nas je Debevc iz Belih vod izdal Italijanom (v času našega bivanja v vasi se mu to ni posrečilo, ker je bila vas blokljana in nihče ni mogel iz nje). Bili smo dvakrat presenečeni. Najprej nad ostromo, ki se je tako zgodaj začela in še bolj nad nenadno izdajo. Italijani so zasedli vsa izhodišča iz Debelega vrha in cakali, kdaj jim bomo padli v zasedo. To se je tudi zgodilo in tedaj je padlo 8 naših fantov.

Na izdajo nismo pozabili in marca 1942. leta smo se odločili, da izdajalca likvidiramo. Vse podatke smo imeli, samo njegov priimek ni bil čisto preverjen. Pisal se je nameč takoj nekako kot Debevc. Debeljak pa je bila naša, partizanska hiša, zato smo morali najprej preveriti, kdo je kdo, da ne bi prišlo do usodne pomote. Konec marca je bilo, nekako ob treh zjutraj, ko smo krenili iz Mačkovca čez Bloško planoto in mimo Loškega potoka v Bele vode. Bilo nas je pet. Smeli. Arti, Kovač, Pilot in Jaz. Do cilja smo vozili nekako tri ure. Čeprav smo se težko prebijali čez vrhove, smo le našli pravo pot. Se pred svitom smo prišli na cilj. Smučke smo eno za drugo pustili sredi ceste, postavljeni tako, da jih lahko kar najhitreje spet pripiremo, če bi bilo potrebno.

Po likvidaciji izdajalca smo spet poskakali na smučke in vozili iz Belih vod naravnost proti Hribu in to po cesti mimo karabinjerjev. Ti so bili v veliki hiši in ko so nas zagledali, kako dvimo mimo glavnih vrat, so kar se da hitro zaporli okna in se poskrili. Vozili smo naprej po cesti, ki vodi na Bloško planoto. Dohitevali smo furmane, ki so prevajači polne vozove hlodovine. Vsi so se z vprežno živino vred umil-

kali v sneg, kot da bi jih prehitevali z vozmi ne pa na smučkah. Pri vsakem smo se za nekaj trenutkov ustavili, jim pojarnili, da se nimajo česa bat, povedali, kdo pravzaprav smo in kje smo bili, da je v Belih vodah mirno ter da izdajalca ni več. Ko smo prišli do Bloške planote, smo morali zaviti s ceste. Tu nismo več smeli voziti čisto drug za drugim, ampak v večji razdalji, da Italijani zaradi stopenega snega niso mogli ugotoviti koliko nas je bilo v akciji.

Snega je bilo ta čas še vedno od metra in pol do dveh metrov. Smuka je bila lepa in tako smo že v dopoldanskih urah prispevali v Rute in dalje v Mačkovec.

Tam nas je že čakala naša četa, ki je v času, ko smo bili v akciji, blokirala cesto Velike Lašče—Velike Bloke, da ne bi ob povratak padli v Italijansko zasedo.

Vsem, ki smo bili v smučarski četi, je bilo v teh vojnih dneh pravzaprav vseeno, ali smo smučali podnevi ali ponoči. Toda raje smo vozili podnevi, ker so nas ljudje videli in se lahko na lastne oči prepričali, da nas je vsepovsod dosti. Notranjska je bila tako resnično poprek in po dolgem prepredena s smučinami, čeprav nas je bilo smučarjev le za paščico.

Ko smo se vrnili v četo, smo se odpravili čez Mačkovec, Mokrc in vas Gole Škrilje na Ljubljansko barje. Vse do Rudnika pa do Črne vasi smo se vozili in delali smučarske brazde. Presmučali smo progo Ljubljana—Novo mesto in se ob Dolenski cesti ustavili pri Kovaču, enem od naših borcev — smučarjev. Najdeli smo se in si odpočili, nato pa nadaljevali pot proti Črni vasi. Kljub temu, da so bili italijanski bunkerji ob progi, mi pa smo se podili čisto bližu, se strell niso oglasili. Pravzaprav smo jih kar sami morali začeti napadati, da bi jih vsaj malce zbudili. Tako so začeli vzdolž vse proge obstreljevati in to s težkimi strojnici. Trí dni in tri noči nismo nič spali, nato pa smo se umaknili v požgano vas Visoko, kjer smo počivali dva dni. V razvalinah smo spali, z domaćini smo si delili borno streho po različnih štalah in svinjakih. Mislim, da je bilo to okoli 3. marca.

KOT BI SE VDRLI V ZEMLJO

V četji nismo imeli nobene prave prtljage. Vsak je nosil s sabo po eno odejo, pa orože in municijo in nepogrešljivo menažko. In prav s hrano ni bilo nikoli problemov, pa naj smo bili na Notranjskem, okoli Iga, Golega, Roba, Rut ali na Bloški planoti. Ljudje so nam bili resnično naklonjeni, pomagali so nam pri zbiranju in zagotavljanju hrane, obleke, municije in orožja. Dali so nam vse, kar bi nam lahko koristilo. To se nam je zelo poznašalo, saj smo se lahko hitreje gibali in »obdelovali« večje območje. Ce so nam Italijani prišli na sled na Ljubljanskem barju, tam od Rudnika pa do Črne vasi, smo bili naslednjo noč že na Notranjskem, tam nekje blizu bloških kasarn. Potem ni nič čudnega, da so bili fašisti pošteno zmedeni, ko smo se nenadoma pričakali, pa nas naslednji dan ni bilo več. Kot bi se vdrli v zemljo.

V tem času nam je postal malce dolgčas, saj Italijanov kmalu še srečali nismo več. Ne njihovih malih in ne velikih patrol. Vsi so se raje držali v postojankah. Tudi njihova smučarska enota, ki je štela 150 ljudi, se ni več pokazala na pluno. Ostalo nam je še obstrelevanje njihovih glavnih postojank, saj za likvidacijo teh pač nismo bili dovolj močni.

Naše smučke so bile odlične. Okovane so bile s šinami, močne in se niso lomile. Ko smo dobili druge čevlje, te smo res hitro uničevali, smo jih kaj hitro prilagodili smučki in okovju.

Tako smo se nekega dne spustili čez progri pri Skofljici in začeli obstrelevati Lisičji grad. Vozili smo se okoli hiše enega od izdajalcev, potem pa vstopili. Tam sta dva naša borca, ki sta imela zelo slabo obutev, našla dva para odličnih gojzerjev, ki sta jih nataknila na noge kar med akcijo. Pri tem smo se prav pošteno zabavali, saj sta fanta začela vpititi: »Počakajte vendar malo, da se urediva in zamenjava gojzerje.«

Italijani so slišali naše rjovenje in ker niso vedeli, za kaj gre, so od strahu začeli z močnim obstrelevanjem.

Se večje probleme kot s čevljii pa smo imeli v četji z mitraljezi. Paziti smo nameč morali, da se strojnica ni zamašila. Kljub temu, da so bile zbrojevke odlične in odporne proti mrazu, Italijani niso znali prav ravnavati z njimi. Strojnice jih niso delale, ker so jih podmazali, mi pa smo imeli vedno suhe, brez trohice masti in niso nikoli zatajile. Večji problem je bil z municijo, ki smo jo morali vedno nositi v žepih, da je bila suha, pa tudi s strojničnimi šaržeri ni bilo bolje.

Na domala vsakem obhodu terena smo imeli navado iskati bližnjice. Pa se je tako zgodilo, da smo na poti od Travne gore do Sodražiške doline naleteli na skalovje, zakrito z debelo snežno odejo in na udore, ki so bili globoki tudi po štiri metre in več. Skakali smo po kamenju drug za drugim in rjoveli nad puškomitriljezom — Jakomin Črni je bil to, doma iz Vnajih goric, — naj vendar paži, da ne bo zdrknil v globel. Smejoč se je pognal prek skale, pa se mu ni posrečilo skočiti na drugo stran. Pri padcu se sicer ni poškodoval, je pa v globokem snegu izgubil strojnico. Kaj smo hoteli drugega, kot da smo se družno spustili v globel in s smučmi na nogah tacali po snegu, da bi jo našli. Kakšne pol ure smo napenjali oči, dokler je eden od borcev ni našel.

Toda zdaj so se neprijetnosti šele začele. Ker je bila strojnica vsa zasnežena, smo jo morali takoj dobro očistiti. Lotili smo se je z robci, golimi rokami in preden smo krenili dalje, smo še preizkusili, če dobro deluje.

Pot smo nadaljevali od Sodražice oziroma Italijanske postojanke na Sv. Gregor, od tam pa mimo Velikih Lašč na Turjak in po cesti do Pijave Gorice in spet smo se znašli pri Lisičjem gradu. Seveda si nismo mogli kaj, da ne bi strojnico to noč še malce preizkusili. Obstreljevali smo bunkerje ob progi Ljubljana—Novo mesto, potem pa krenili v Iško vas. Italijani pa so vso noč obstreljevali Ljubljansko barje, da se je še ob svitu, ko smo že mirno počivali, slišalo pokanje in treskanje Italijanskih strojnic iz Lisičjega gradu in bunkerjev ob progi.

87
10/1988

SMUČANJE — TRADICIJA

O smučarjih pravzaprav nisem kaj dosti govoril, pa je prav, da tudi o njih rečem besedo ali dve. Med vsemi borci — smučarji sem bil najstarejši, saj sem imel prvo leto vojne 26 let. Drugi so bili tudi po osem let mlajši, vsi pa smo že bili člani Komunistične partije in prekaljeni borci. Vsakdo od nas je dobro vedel, da ne zadeva vsaka sovražna krogla.

In kje so se fantje naučili smučati? Doma na Notranjskem, kjer so na kmetijah iz različnega lesa in plohom izdelovali navad-

ne deske-smuči. V partizanih nám je v rani mladosti pridobljena spremnost na preprostih dilah prišla še kako prav. V prvih dneh je bilo treba malo vaje, potem pa so prav vsi postali izvrstni smučarji — borci, ki so znali smučati in se hkrati tudi boriti.

IZ »SMUČARJEV« V »PROLETARCE«

Aprilja je sneg, ki nam je tolikokrat zagadel, pa večkrat prav prišel, začel »popuščati«. Sonce je že dobito svojo moč in okoli 15. aprila smo v Mačkovcu, v bližini Kravje peči v soteski Iške, odložili smuči. Skrili smo jih zato, ker smo menili, da bi morda še kdaj prav prišle. Toda do konca vojne nobena zima ni bila več tako močno snežna in ostra, da bi šli ponje. Po vojni sem šel pogledat, kje so naše smuči, vendar sem našel samo še svoje, ki sem jih odnesel v Muzej revolucije.

Tako je bilo s pomladjo konec smučarske čete, iz nje je spet zrasla leteča patrolo, ki pa se je hitro preimenovala v proletarsko četo. Številčno smo se okreplili in že do 1. maja 1942 je bilo v njej 48 borcev, oboroženih z lahkim orožjem. Zanj ni bilo problemov, saj smo ga pridno zbirali, ko smo se kot smučarska četa podili po barju, Notranjskem in okoli Mokrca. Kar na hitro smo sedaj nabrali 8 strojníc zbrojevk, veliko ročnih bomb in druge municije. Nova četa je bila torej pripravljena na nove napade. Tako smo že 2. maja začeli napadati Turjak in Ig, slednjega nam je uspelo tudi osvoboditi.

Od smučarske čete je v proletarski ostalo le malo borcev. Domala vse so razporedili za komandirje in komandante bataljonov, kar tudi ni čudno, saj so bili prekaljeni v borbi, partizanska vojska pa je hitro načašala.

Zivi so še Jakomin Črni — mitraljezec, Drago Flis-Strela, Ljubo Jovan-Saša, Janez Jeras-Dule, Lojko Avbelj-Ronko iz Notranjih goric je padel na pohodu XIV. divlizije na Stajersko, komandant bataljona Stojan Mavzer-Saje, Arti Kamnikar je padel spomladi leta 1942 v napadu na Begunje, Karel Frankež je bil starojugoslovanski žandar in kasneje borec Sercerjeve, kjer je padel, potem so bili še Đuro Kušar iz Notranjih goric, Miro Remškar-Selasi, Marjan Božnar-Tiran iz Brezovice, Albin Debenc-Zdravko iz Borovnice, Tičar iz Notranjih goric ter Vojteh Potočnik, Alojzij Popek-Vandek, ki je padel kot komandant Cankarjeve brigade, Kovač iz Rudnika, padel kot komandir v Cankarjevi brigadi pri napadu na Trebnje leta 1943 in Pilot iz Rudnika.

Nickoliko akcij smo opravili skupaj, ljudje so nas poznali in so vedeli, da se na nas lahko zanesajo. Sicer pa nismo bili kar slučajno smučarska četa. Že pred vojno je bilo smučanje na Notranjskem koncu in še posebej na Bloški planoti močno razvito, z revolucijo pa se je tradicija samo še potrjevala. Okupator je bil presenečen, Italijani namreč niso mogli razumeti, kako lahko slabo opremljeni partizani obvladujejo na smučeh celotno takratno Ljubljansko pokrajinino. Poleg tega zaradi prometne taktike, nikoli niso vedeli, koliko nas pravzaprav je, pa so raje ždeli v kasarnah, varno zidovje so zapustili le, ko so šli proti nam v splošno ofenzivo. Na njihovo smučarsko skupino, ki je štela 150 vojakov in ki je bila pod zaščito alpinističnega bataljona, smo naleteli le enkrat. Očitno je bilo, da tudi Italijani čakajo na lepša vreme. Orože smo za večje in obsežnejše bitke,

ki so se obetale na pomlad, nujno potrebovali in že pozimi smo se ogledovali, kje bi ga lahko staknili. Ker je bilo snega preveč, kmečki fantje niso mogli do orožja, ki so ga poskrili v zavetju gozdov po razsulu starojugoslovanske vojske. Neprestano so nam govorili, da ga bodo prinesli s sabo, ko se bodo pridružili našim enotam. In res je bilo tako. Majja 1942 je prišlo v partizane na stotine kmečkih fantov, delavcev ter ljubljanskih študentov.

TRADICIJA IN SPODBUDA

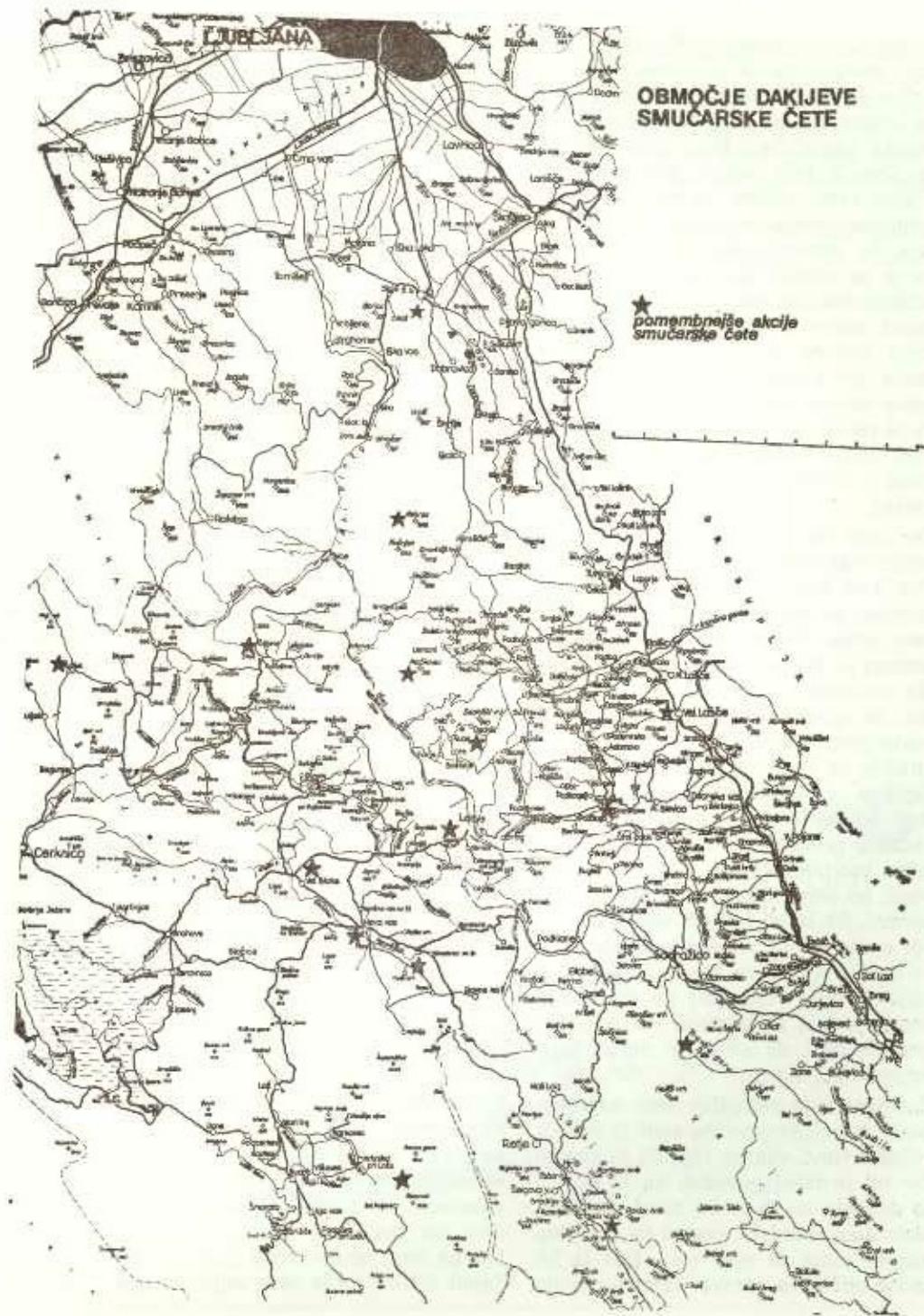
Tako je smučarska četa dosegla svoj namen. V hudi zimi smo nataknili smučke in pošteno mešali sovražniku štrene, ljudem pa dajali poguma in vero v cilje naše borbe. Mislim, da je imel veliko zaslug za ustanovitev naša čete France Popit-Joki, ki nas je s trmasto vztrajnostjo spravil na smuči, poskrbel za opremo in suho hrano in kar jo še pomembnejše, teren politično pripravljal za naše akcije. Uspel je, da smo tradicijo notranjske smučarije v vojni samo še nadaljevali.

Zaradi vsega tega, zaradi ljudi, ki so se borili v četih in tistih, ki so ji pomagali, je prav, da te dogodek narodnoosvobodilne borbe iztrgamo pozabi. Morda bodo drobci vojne zime 1941—1942 spodbuda, da bo spodbuda, da bo mladina na Notranjskem še naprej negovala smučarsko tradicijo. Znanje in večnine namreč niso koristne le za splošni ljudski odpor, ampak so tudi porok, da nas tudi poslej ne bo nihče presenetil.

Iz Ljubljanskega dnevnika
10.—14. novembra 1979

SH

Nekako sredi januarja 1942, ko so zbrali posojilo za OF v vaseh, je dobil Anton Turk iz Ravnika obvestilo, da naj se zglaši zaradi posebne naloge pri Stanku Lenarčiču v Novi vasi. Pozneje je Tone o tem takole pripovedoval: »Takoj sem zaslutil, da me čaka kaka zahtevna naloga in slutnja me ni varala. Ko sem se zglašil pri Lenarčiču, mi je ta naročil, da moram prepeljati iz Nove vasi na svoj dom v Ravnik trideset parov smuči za partizane. Priznati moram, da mi je ob tej novici šnilla kri v glavo. Prvi hip se mi je zdela naloga nemogoča. Tudi Lenarčič mi je rekel, da je zadeva zahtevna, tvegana in je treba zbrati pogum, imeti živce v oblasti in pamet na pravem mestu.

Ker sem nalogo prevzel, sem domov grede razmišljal, kako jo bom izpeljal. Smuči so bile v garaži pri Aleksandru Lavriču, na najbolj vidnem in prometnem kraju Nove vasi. Karabinjerska postaja je bila od garaže oddaljena kakih petdeset metrov. Nad Nemško vasjo, na gmajni, pa je bila v barakah nastanjena Italijanska vojska, ki je stražila na cesti in je vsakega mimo-idočega pregledala. Razmišljal sem tudi, kaj bo doma v gostilni, ker so občasno prihajale skozi vas močne vojaške patrulje. Vse to mi je rojilo po glavi, ko sem tuhtal, kako bom nalogo opravil. Če bi bil prevoz mogoč v nočnih urah, bi bila zadeva enostavnejša. To ni bilo izvedljivo zaradi zgodnje policijske ure. Prepeljati jih pri belem dnevu je bila že drznost, ker so Italijani smatrali, da so zanje smuči tako nevarne kot topovi.

Naslednji dan popoldan sem napregel konje, vrgel ponjavo na sani in se odpeljal v Novo vas do Lavriča. Aleksander mi je takoj povedal, da so smuči že dospele in jih lahko takoj vzamem. Malo sem razmislil, potem pa korajžno pognal konje do vasi Fara, kjer je bil sedež občinske uprave. Tajnika občine

Jože Tekavec

SMUČI SREČNO PRISPEJO V PRAVE ROKE ...

sem zaprosil, če bi mi lahko naredil uslugo in mi na račun dodeljenega kontingenta izdal šest do sedem vreč moke, češ, da je pot silno slaba, posebno od glavne ceste do Ravnika. Rekel sem mu, da bom lahko dellil upravičencem na živilske karte le, če pridem po dodeljeni kontingent večkrat, ker ga bom lahko zvozil le po malem. Tajnik občine mi je rade volje ustregel,

Hitro sem naložil sedem vreč moke na prednji konec sani, potem pa že malo boljše volje pognal konje in jih ustavil tik pred Lavričovo garažo. Stopil sem v gostilno k Lavriču. Z Aleksandrom sva čakala na ugoden trenutek. Počasi sva šla proti garaži, izkoristila trenutek, ko ni bilo nikogar na cesti, ter hitro zmetala smuči na sani. Pokril sem jih s ponjavo in jo iz previdnosti na koncem privezal na sani, da se ne bi videle. Delo sva opravila v zelo kratkem času, čeprav se mi je zdelo, da se je vse skupaj zelo vleklo, ker sem bil živčen.

Poslovil sem se od Aleksandra, sedel na sani in hotel pognati konje. Tedaj je izza vogala garaže stopil karabinjer. Otrpnil sem od groze, ker sem v momentu pomisli, da je stvar izdana. Vendar sem se takoj obvladal in ga povabil na kozarec vina. Še danes je uganka, kako sem spravil tistih nekaj besed iz ust. Ko je povabilo sprejel, se mi je srce olajšalo. Živci so se mi umirili, ker sem bil prepričan, da ničesar ne sumi in da ni izdano, kot sem pomisli v prvem trenutku.

Stopila sva v gostilno in hitro popila pol litra vina. Takoj zatem naročim še drugega, plačam in se poslovim, češ, da se mi mudi, ker moram biti do policijske ure doma.

Ko sem prišel iz gostilne, sem takoj opazil, da je na saneh vse v redu. Nagnil sem sedel na sani in pognal konje v dir. Za Nemško vasjo sem pridržal konja v korak, da bi ulovila sapo. Na vrhu klanca Nemške doline se pripravim na morebitno presenečenje. Bič sem stisnil med noge tako, da je en konec segal konjem tik do nog. Konji so bili čilli, zato sem jih vrh klanca pognal v dir, ker sem računal, da me stražar na cesti v tako močnem diru ne bo ustavljal. A motil sem se. Še daleč sem bil, ko je že dvigal roko in me ustavljal. Razmišljal sem, ali naj v polnem diru poženem mimo, ali naj

ustavim. Če bi kar zdirjal mimo, bi lahko streljal za meno in čeprav me ne bi zadel, bi šli lahko za meno in me dobili doma. To pa bi bilo še slabše zame. S težavo sem pravočasno ustavil konja in nič mi ni pomagalo, ko sem mu dopovedoval, kdo sem in da peljem moko za delitev. Pokazati sem mu moral osebno izkaznico. Ko mi jo je vrnil, je začel gledati na sanl in

dvigati ponjavo. V tem trenutku sem z levo roko sunil konja v nogo s prej pripravljenim bičem in nategnil vajeti. Konja sta skočila kot splašena. Sam sem se hote prevrnil na sanl, da je vse skupaj kazalo, kot bi se mi konja splašila. V hipu sem bil onkraj drugega klančka in tako sem ušel straži izpred oči. Konja sem uravnal v korak in srečno prispel domov.

V mraku sem poslal ženo na stražo in hitro znosil smuči v magazin. Iz previdnosti, da bi Italijani česa ne posumili, če bi eventuelno prišli v vas, sem zjutraj zbrisal še sledi v snegu, kolikor je bilo mogoče. Tako sem opravil svojo nalogo.

Naslednji večer so prišli partizani iz Šercerjevega bataljona in odnesli smuči.“

IZ »DNEVI PREIZKUSNJE«

V anketi Etnografskega muzeja o starem ljudskem smučanju na Blokah in Trojiški strani leta 1954 je bilo treba med drugim odgovoriti na ti dve vprašanji: koliko parov starih bloških smuči je bilo pred leti in koliko parov jih je še danes pri hiši. Z odgovori na ti dve vprašanji smo se želeli vsaj približno seznaniti z uporabo ljudskih smuči na tem ozemlju včeraj in danes. Odgovori glede ljudskih smuči v preteklosti so se večidel nanašali na čas med obema vojnama, le izjemoma so segali v čas pred prvo svetovno vojno. Izid naše ankete pa je bil glede teh dveh vprašanj tale: pred leti je imelo 418 kmečkih družin pri hiši okoli 700 parov starih ljudskih smuči, leta 1954 pa so jih imeli samo še 10 parov. Nočem se spuščati v nadroben kritični pretres številskih podatkov za posamezne vasi, omejujem se samo na ugotovitev, da zgoraj navedenih 10 parov smuči povsem jasno izpričuje, da je stare ljudske smuške kulture na Blokah dejansko konec. Do takšne ugotovitve prihajamo tudi na drugih smuških ozemljih, med drugim zlasti v Vidovskih hribih. Konec naše stare ljudske smuške kulture pa je tesno povezan z našo narodnoosvobodilno borbo v letih 1941/1945. Ko je italijanski fašistični okupator leta 1942 odredil zaplemba vseh smuči — športnih in ljudskih — na slovenskem ozemlju, zasedenem po njem, zavedni Blóčanje. Vidovci in njihovi sosedje večidel niso hoteli izročiti svojih smuči sovražniku v roke, marveč so jih raje vrgli v ogenj in požgali ali pa kako drugače uničili. Pri tem niti ne upoštevamo tega, da je mnogo smuči pogorelo tudi tedaj, ko je fašistični okupator požigal kmečke domove po Blokah, Vidovskih hribih in drugod. Z letom 1942 je hoja po starih smučeh na teh ozemljih na splošno prenehala; s tem pa nikakor ni rečeno, da ne bi na opustitev starih smuči vplivale tudi razne druge okoli-

Boris Orel

KONEC LJUDSKE SMUŠKE KULTURE

ščine, kakor na priliko boljše poti pozimi, spremenjeni duševni odnos do starih smuči spričo novih športnih, propad starega čarodejnega pustnega drsanja idr. Morda bi se o tem najprimernejše izrazil takole: za opustitev starih smuči so bili dani že mnogi pogoji, fašistična odredba o zaplembi pa jim je zadala odločilni pogubni udarec. Vendar bi bilo zmotno misliti, da na Blokah po letu 1942 nič več ne smučajo. Res je, da najdemo danes še mnogo smuči na bloškem ozemlju, toda te smuči niso več stare, pač pa novejše, modernizirane bloške smuči, dalje športne, kupljene ali športne, doma narejene ali pa otroške. Po njih smuča pretežno mladina, od starejših pa redkokdo po opravkih. Takih smuči smo leta 1954 našeli na Blokah in Trojiški strani nad 300 parov. Zategadelj bi ne bilo brez smisla postaviti vprašanje, mar res pomeni leto 1942 konec bloško-vidovskega smučanja. Vsekakor velja, da danes na Blokah in drugod na splošno ni več zaslediti stare ljudske smuške kulture, po drugi strani pa je treba vendarle ugotoviti, da smučanje na tem ozemlju še živi. Toda to smučanje kaže večidel podobo običajne, sodobne športne smuške kulture, kakor jo najdemo danes ne samo na Blokah, temveč tudi že v mnogih drugih krajih slovenskega ozemlja. Razprava o tem, ali ima ta nova smuška kultura svoje začetke že v času med prvo in drugo svetovno vojno, pa sodi že v posebno zgodovinsko poglavje, namreč v poglavje o razmerju med starim bloško-vidovskim smučanjem in športnim smučarstvom.

PETRASOV ATA IZ NOVE VASI, STAR 80 LET, JE SE SMUČAL NA STARIH BLOŠKIH SMUČEH

PRVI BLOSKI TEKI — 2. MARCA 1975 SNEŽNE LISE, ZELENI TEK, DELNO SONCNO, VETROVNO, UDELEŽBA: 284 — 15 km, 583 — 7 km, SKUPAJ: 887 TEKACEV.

DRUGI BLOSKI TEKI — 8. FEBRUARJA 1976, SONCNO, VETROVNO, -7° C, SNEŽNE RAZMERE UGODNE. UDELEŽBA: 358 — 30 km, 269 — 7 km, SKUPAJ: 837 TEKACEV.

TRETJI BLOŠKI TEKI — 6. FEBRUARJA 1977. DEŽ IN SNEG, NA PROGI BLATO, POPOLDNE SE SUSIMO NA TOPLEM SONCU. UDELEZBA: 490 — 30 km, 325 — 7 km.
SKUPAJ: 815 TEKAČEV.

CETRTI BLOŠKI TEKI — 19. FEBRUARJA 1978 (TRI TEDNE PO PREDVIDENEM ROKU — PRVIČ MOČNA ODJUGA ČEZ NOC ONEMOGOČILA PRIREDITEV). V DRUGO MED TEKOM MOČNO SNEŽENJE PRI —6°C. UDELEZBA: 734 — 30 km, 532 — 7 km, SKUPAJ: 1266 TEKAČEV.

PETI BLOŠKI TEK — PO TREH POSKUSIH OD 28. JANUARJA 1978 IZVEDENI SELE 23. DECEMBRA 1979. VSO NOČ PRED TEKMO DE2, VENDAR PROGA UTRJENA IN VREME MED PRIREDITVIVO UGOĐNO. ±P.C. UDELEZBA: 412 — 30 km, 518 — 7 km. SKUPAJ: 930 TEKAČEV.

ORGANIZATORJI VI. BLOŠKIH TEKOV 1980

ORGANIZACIJSKI ODBOR

1. Kranjc Franc
2. Škrabec Franc
3. Praprotnik Janez
4. Vengust Franc
5. Kovšca Peter
6. Usenik Slava
7. Levec Franc
8. Urbas Ivan
9. Ponikvar Rado
10. Zidar Stane
11. Melink Leon

CASTNO RAZSODIŠČE

1. Urbas Toni
2. Tornič Slavko
3. Kandare Franc

A. ORGANIZACIJSKE KOMISIJE

KOMISIJA ZA RAZPIS

1. Kovšca Peter
2. Štefan Ivo
3. Zabukovec Zdravko

SODNIŠKA KOMISIJA

1. Levec Franc
2. Otoničar Janez
3. Korenjak Stane
4. Dobrovolt Jože
5. Debevc Rudi

KOMISIJA ZA PROPAGANDO

1. Praprotnik Janez
2. Vilhar L. Mario
3. Strman Božo
4. Strle Franc
5. Obreza Jože
6. Mele Franc
7. Hočevar Miro
8. Usenik Janez

B. TEHNIČNE KOMISIJE

KOMISIJA ZA PRIPRAVO PROGE

1. Vengust Franc
2. Žurga Ivan
3. Kočevan Leopold
4. Križ Tone
5. Lipovec Rajko
6. Gornik Jure
7. Picej Peter
8. Lah Bojan
9. Šraj Jaka
10. Ponikvar Dane

KOMISIJA ZA ZAŠČITO PROGE

1. Krek Tomaž
2. Truden Jože
3. Telič Janez
4. Škrlj Ivan
5. Modic Aleksander

ZDRAVNIŠKA KOMISIJA

1. Usenik Slava
2. Intihar Majda
3. Janežič Frančka
4. Ponikvar Marica
5. Vidrih Janko

KOMISIJA ZA PRIPRAVO STARTA IN CILJA

1. Ponikvar Rado
2. Kotnik Janez
3. Zupančič Darko
4. Korenjak Stane
5. Tekavec Igor
6. Mišič Janez
7. Rot Jože ml.
8. Marolt Jože ml.
9. Pavlič Dušan
10. Turk Franc ml.
11. Zabukovec Emil
12. Tekavec Andreja
13. Oblak Milan

KOMISIJA ZA PREHRANO

1. Škrabec Alojz
2. Mulc Jože
3. Kraševac Ema
4. Latinovič Branko
5. Marolt Miro
6. Urbas Tone
7. Zgonc Jože

FINANČNA KOMISIJA

1. Zidar Stane
2. Mlinar Danilo
3. Zrimšek Zdravko
4. Zigmund Tone
5. Hiti Franc
6. Oblak Leopold
7. Žnidaršič Marko
8. Gornik Igor
9. Aljančič Janez

REDARSKA SLUŽBA

1. Melink Leon
2. Marolt Jože star.
3. Pirman Janko
4. Lenarčič Marjan
5. Doles Miro
6. Štrukelj Lado

KOMISIJA ZA OTVORITEV

1. Urbas Ivan
2. Mlakar Rudi
3. Berglez Slavko

PRI ORGANIZACIJI IN IZVEDBI SODELUJEJO ŠE

- Občani Bloške planote
- TVD Partizan Nova vas
- Smučarski klub Loška dolina
- Enota teritorialne obrambe
- Narodna zaščita Bloške planote
- Cestna služba
- Gasilsko društvo Nova vas in Vellike Bloke
- Računski center IBM Brest

UDELEŽENCI BLOŠKIH TEKOV 1979

BLOŠKI TEK 30 KM

TEKMOVALKE

Dos. mes.	Tek. št.	Primek in ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude.
1	0043	Modic Tina	1961	SK Brdo	1.28.20	2
2	0915	Dolenc Irena	1954	Podobeno 2, Poljane	1.29.39	4
3	0059	Grom Mateja	1943	SK Vrhniška	1.29.47	5
4	0913	Konečnik Ana	1955	Črneče 4, Dravograd	1.35.15	1
5	0909	Radkovič Irena	1958	Vrhniška	1.37.31	3
6	0058	Prijatelj Joža	1955		1.43.10	1
7	0053	Simonič Ljuba	1955		1.43.38	1
8	0050	Čepeljnik Magdalena	1955	KKK Rašica	1.46.22	2
9	0912	Jančar Breda	1937	Ljubljana	1.46.27	4
10	0026	Kavčič Cilka	1939		1.46.42	2
11	0045	Vodnik Marija	1948	SGP Tehnik, Škofja Loka	1.49.35	4
12	0046	Šegula Katarina	1931	SGP Tehnik	1.53.43	4
13	0918	Kotnik Duša	1945	Partizan Vič, Ljubljana	1.58.29	5
14	0907	Dežman Beta	1941	Ljubljana	1.58.46	1
15	0914	Grom Anka	1944	Frankovo naselje 73, Škofja Loka	2.01.42	1
16	0791	Čepeljnik Ivana	1953	Tacenska 89, Ljubljana	2.07.41	2
17	0055	Auersperger Jožica	1949		2.14.16	2
18	0051	Čepeljnik Marina	1951	KKK Rašica	2.16.47	1
19	0910	Vogrinč Nuška	1934	Stara Vrhniška 90	2.33.47	1
20	0919	Regovc Milena	1934	Ljubljana-Polje	2.44.35	4
21	0908	Ratkovič Andreja	1935	Vrhniška	2.46.16	1

KATEGORIZIRANI TEKMOVALCI

Dos. mes.	Tek. št.	Primek in ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude.
1	0100	Šterk Pavle	1952	Pavlinov hrib 1, Trebnje	1.13.22	5
2	0062	Pogačnik Zdravko	1946	Iskra Otoče	1.13.30	5
3	0433	Krivec Zmago	1955	SK Lokve	1.13.56	2

TEKMOVALCI ROJENI 1949 IN MLAJSI

Dos. mes.	Tek. št.	Primek in ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude.
1	0766	Šraj Bernard	1949	Škofja Loka	1.13.18	
2	0765	Sedušak Milan	1952	Kamnik	1.13.23	4
3	0661	Pristov Rado	1953		1.13.49	3
4	0353	Stanonik Stane	1955	Smučarski klub Alpina	1.13.59	4
5	0114	Gornik Milan	1961	SD Gozdar	1.14.08	2
6	0640	Primc Alojz	1950	Klub Mar. Jamnik	1.15.20	5
7	0834	Kalan Pavel	1951	Škofja Loka	1.15.25	1
8	0150	Čemperle Cveto	1950	SD Podbrdo	1.16.06	4
9	0347	Stanonik Jože	1960	Smučarski klub Alpina	1.16.12	4
10	0689	Humar Jože	1962	EŠC Nova Gorica	1.16.20	1
11	0771	Bebert Mito	1965	Ljubljana	1.16.28	3
12	0836	Svojsak Niko	1950	Papirnica 15, Šk. Loka	1.16.43	2
13	0782	Hafner Jože	1962	Godešič 28, Šk. Loka	1.16.50	1
14	0746	Lenček Lojze	1960	Prelog 50, Ihan	1.16.52	4
15	0233	Šušteršič Pavel	1953	KKK Rašica	1.16.53	5
16	0841	Mohorič Jože	1953	Strahinj 84, Naklo	1.17.58	1
17	0403	Ažbe Franc	1949	Partizan Kranj, ZK	1.18.08	1
18	0687	Zrim Elimir	1957	Sava Kranj	1.18.12	3
19	0510	Rejc Ivan	1956	SD Bača-Podbrdo	1.18.13	1
20	0513	Burgar Marjan	1953	SD Bača-Podbrdo	1.18.38	4
21	0752	Kraševc Ivan	1951	Grahovo	1.18.39	4
22	0602	Tomšič Alojz	1954	KKK Rašica	1.19.17	5
23	0750	Dečman Bojan	1954	Ljubljana, Pot na Labar	1.19.27	1
24	0806	Moroz Stane	1963	Hotedrščica	1.20.12	1
25	0857	Kandare Peter	1958	Dane 22	1.20.16	3
26	0245	Herman Robert	1957	TVD Partizan Vič	1.20.29	2
27	0703	Kandare Tomaž	1961	SK Stari trg	1.21.06	
28	0237	Cižman Anton	1949	KK Rašica	1.21.43	5
29	0580	Hrovat Franc	1963	Partizan Mošnje	1.21.45	4
30	0398	Tepina Marjan	1950	Iskra Kranj	1.22.53	2
31	0695	Globočnik Madaž	1955	JNA	1.23.02	1
32	0900	Devjak Tomaž	1962	Kočevje	1.23.11	2
33	0805	Brenčič Janez	1955	Hotedrščica 9	1.23.21	
34	0843	Gašperlin Franc	1954	Šenčur	1.24.08	1
35	0843	Kotnik Rudl	1953	Kamnik	1.24.08	2
36	0886	Vrabič Boštjan	1962	KKK Rašica	1.24.58	1
37	0185	Videnšek Bojan	1949		1.25.08	3
38	0867	Štular Miha	1954	Crnuče, Ljubljana	1.25.55	2
39	0884	Vidmar Jože	1963	KKK Rašica	1.26.10	1
40	0346	Mlinar Peter	1952	Smučarski klub Alpina	1.26.25	3
41	0800	Mravlje Dušan	1953	Klub Maraton Kranj	1.26.48	1
42	0563	Novak Franc	1950		1.26.50	1
43	0753	Kunstek Miro	1952	Grahovo	1.27.07	2

Dos. mes.	Tek. št.	Príimek in Ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude.	Dos. mes.	Tek. št.	Príimek in Ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude.
44	0384	Solar Boris	1957	Iskra Kranj	1.27.36	1	82	0411	Mazij Jože	1949	SK TVD Partizan, Nova vas	1.39.04	4
45	0350	Tavčar Cveto	1954	Smučarski klub Alpina	1.27.42	3	83	0725	Pisk Andrej	1950	KS Jazne, Cerkno	1.39.48	
46	0629	Milekič Boris	1952		1.27.55	1	84	0823	Lausesar	Darko	TVD Križe	1.40.05	1
47	0770	Bergant Vinko	1953	Pungert 2, Škofja Loka	1.27.56	1	85	0890	Brajnik	Damjan	TVD Partizan Vič	1.40.14	5
48	0249	Čarman Miro	1950	TVD Partizan Vič	1.27.59	4	86	0299	Mazij Lojze	1950	SGP Tehnik, Škofja Loka	1.40.38	3
49	0855	Lotrič Marjan	1951	Janeza Kuharja, Kranj	1.28.29	3	87	0467	Fiderer Iztok	1952	Partizan Vič	1.40.44	1
50	0171	Sedelšak Tone	1952	GIP Obnova, Ljubljana	1.28.37	1	88	0826	Kažičnik Miro	1952	Partizanska 7, Lukovica	1.41.07	1
51	1608	Velkavrh Rudl	1953		1.29.24	2	89		Kotnik Rudi	1953	Kamnik	1.41.08	
52	0289	Ivančič Anton	1952		1.29.38	3	90	0201	Lavrič Miran	1957		1.41.14	1
53	0302	Prelesnik					91	0885	Skok Janez	1963	KKK Rašica	1.41.24	1
		Janez	1950		1.29.45	1	92	0202	Car Drago	1953		1.41.54	3
54	0648	Močnik Pavel	1951	Klub Mar. Jamnik	1.29.56	2	93	0846	Ribnikar Janez	1951	Bethovnova 20, Kranj	1.41.55	1
55	0622	Ponikvar					94	0842	Kočevar Beno	1954	Mesarska 4, Ljubljana	1.41.59	1
		Refael	1951		1.29.58	4	95	0814	Eržen Simon	1953	Kamna Gorica	1.42.24	
56	0117	Velkavrh					96	0883	Kavčič Gregor	1953	Klub Maraton, Kranj	1.42.32	1
		Andrej	1954		1.30.04	3	97	0470	Susman Jakob	1951	OO ZSMS Stara		
57	0633	Koren Marjan	1949		1.30.44	1					Vrhnika	1.43.02	5
58	0352	Erznožnik					98	0764	Zobavnik Janez	1951	Kamnik	1.43.03	3
		Srečko	1954	Smučarski klub Alpina	1.30.58	1	99	0790	Metljak Drago	1950	AO-PD Ljubljana- Matica	1.43.08	2
59	0854	Malačič Janez	1950	Rožna dolina c. XXI/8, Ljubljana	1.31.22	2	100	0674	Kogovšek				
60	0611	Blaško Roman	1958	SK Predmeja	1.31.27	2	101	0827	Kadiš Jože	1952	Dobrava 6, Dravograd	1.43.11	1
61	1603	Stjepić Dorde	1950	Kočevje	1.31.58	2	102	0195	Pohlin Marjan	1951		1.43.32	1
62	0173	Mihelčič					103	0858	Kraševc			1.43.39	3
		Stanko	1952	Brest	1.32.14	2			Branko	1961	Dane 47	1.44.18	3
63	0751	Špendov					104	0863	Oman Matej	1957	Tacen 3	1.44.48	1
		Ljubo	1952	Jesenice	1.32.28	1	105	0773	Curk Matjaž	1963	Vrhovci, c. XXII/4	1.44.50	1
64	0730	Rupnik Jošt	1960		1.32.39		106	0581	Lavrenčič				
65	0898	Beneganija							Branko	1950		1.45.09	3
		Ivan	1950	Duplje	1.33.42	3	107	0783	Nahtigar				
66	0238	Štrukelj Mirko	1952	KKK Rašica	1.33.55	1	108	0314	Benčina Jože	1953	Utik 28, Vodice	1.45.43	2
67	0769	Drnovšek					109	0879	Pavlič Jože	1963	Flavnik 5	1.46.45	2
		Miran	1950	Škofja Loka, Rateče MM	1.34.18	1	110	0792	Rorman Vili	1962	Jeloška 7, Radovljica	1.47.49	1
68	0748	Alič Jože	1958	Medvode	1.34.31	1	111	0778	Tršan Stane	1965	Partizan Smlednik	1.48.26	1
69	0911	Kovač					112	0256	Velkavrh Miha	1952	TVD Partizan	1.49.27	1
		Rajmund	1959	Mladinska 12, Ljubljana	1.34.53	1	113	0239	Smrekar			1.49.46	3
70	0862	Pogačnik							Tomaž	1960	TVD Partizan Vič	1.49.48	1
		Marjan	1962	Nemilje 11	1.35.04	1	114	0762	Selan Milan	1951	Ljubljanska 15, Vrhnika	1.50.20	2
71	0485	Špenko Franc	1956	SD Strahovica	1.36.18	1	115	0393	Bertoncelj				
72	0844	Košiček							Brane	1949	Iskra Kranj	1.51.07	1
		Ladislav	1956	TVD Partizan	1.36.46	2	116	0805	Šraj Jakob	1952		1.51.09	4
73	0722	Pirnat Jože	1952	TVD Partizan, Sodražica	1.36.47		117	0780	Brezec Milan	1955	Veliko Štubeljsko 17	1.51.36	1
74	0650	Dobnikar					118	0775	Peršl Drago	1950	Ljubljana	1.51.40	1
		Borut	1955		1.36.55	1	119	1606	Humar Dušan	1954	Saljeva 9, Kranj	1.52.02	1
75	0894	Vrbič Zoran	1952	Tesarska 2, Ljubljana	1.37.14	2	120	0882	Ljubič Matjaž	1950	Ljubljana-Polje	1.53.08	1
76	0832	Grom Robi	1965	Frankovo naselje 73, Škofja Loka	1.37.21	2	121	0831	Novak Silvo	1954	Ljubljana	1.53.10	1
77	0287	Košir Drago	1956		1.37.27	1	122	0772	Novak Niko	1954	Ljubljana	1.53.41	1
78	0839	Černe Fedor	1954	Ljubljana	1.38.19	3	123	0774	Fajgelj Aleš	1958	Celovška 354, Ljubljana	1.53.42	2
79	0632	Cunder Matjaž	1952		1.38.34	1							
80	0870	Logar Stane	1961	Dolenjska 182, Ljubljana	1.38.55	2							
81	0871	Kraševc Iko	1954	Vrhnika	1.39.02	1							

Dos. mes.	Tek. št.	Primek in ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude	Dos. mes.	Tek. št.	Primek in ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude
124	0141	Podgornik Samo	1961	ŠŠD EGŠC, Nova Gorica	1.55.20	2	14	0309	Rozman Tine	1935		1.17.04	5
125	0810	Suštaršič Tone	1959	Ig	1.57.23		15	0176	Beras Franc	1943	ŽG Ljubljana	1.17.25	4
126	0160	Cunder Matjaž	1957		1.58.41	4	16	0745	Kovič Jože	1942	Prelog 26/A	1.17.29	5
127	0896	Ivanetič Igor	1955	Kamniško zasavski odred	2.00.09	2	17	0255	Kovač Polde	1944		1.17.37	4
128	0686	Grom Zoran	1965	SK Vrhniko	2.01.02	2	18	0157	Likar Peter	1945	SK Predmeja	1.17.46	3
129	0838	Zorko Premrov	1961	Strane 1, Hruševje	2.01.10	1	19	0181	Merlak Konrad	1948		1.17.50	2
130	1620	Ponikvar Jože	1961	Fara 8	2.02.48	4	20	0837	Tiršek Andrej	1947	Maribor	1.18.09	3
131	0850	Kladnik Drago	1955	Geografska ekipa	2.02.58	3	21	0789	Dežman Branko	1941	Srednja Bela 47, Predvor	1.18.11	1
132	0852	Bonča Robert	1961	Za gradom 20, Idrija	2.05.02	1	22	0847	Kalan Nejc	1942	Sava Kranj, Ljubljanska 46	1.18.14	1
133	0776	Rubnik Branko	1961	Idrijska Bela 16	2.05.22	1	23	0881	Kavčič Peter	1943	Tolmin	1.18.15	4
134	0861	Dolničar Marjan	1951	Zupančičeva 1, Trzin	2.05.42	1	24	0224	Gregorič Franc	1939	SK Koper	1.18.16	5
135	0447	Mole Slavko	1954	Stara Vrhniko 103	2.07.33	4	25	0807	Grom Janez	1947	Ob potoku 41, Vrhniko	1.18.28	1
136	0920	Rupnik Marija	1959	Zadlog 41	2.08.49	1	26	0195	Jenko Slavko	1933	Partizan Smlednik	1.18.45	5
137	1619	Fator Branko	1952	Ivana Vandara 4, Prestrane	2.10.00	1	27	0102	Majcen Anton	1936	Hoja	1.18.50	5
138	0558	Meden Jože	1955		2.15.25	1	28	0343	Kopač Zoran	1946	Smučarski klub Alpina	1.19.03	3
139	0787	Šircelj Tadej	1965	Partizanska 25, Grosuplje	2.18.46	1	29	0103	Žezlina Janez	1940		1.19.06	2
140	0873	Čaki Imre	1956	Rojčeva 20, Ljubljana	2.20.18	2	30	0796	Kavčič Franc	1945	Klub Maraton, Kranj	1.19.13	3
141	1621	Ponikvar Ivan	1961	Fara 8	2.20.55	4	31	0167	Bahar Milan	1938	GIP Obnova, Ljubljana	1.19.16	4
142	1607	Novotny Dušan	1957	Šišenska 42, Ljubljana	2.31.40	3	32	0779	Langerholc Franc	1946	Škofja Loka	1.19.19	1
143	0253	Završnik Milan	1965	TVD Partizan Vič	2.36.53	4	33	0677	Prezelj Vojko	1946	ŠŠD Polet	1.19.55	5
144	0878	Kos Leon	1966	Cesta 4. maja, Cerknica	2.44.40	5	34	0893	Gozina Mile	1943	Novo Polje, Ljubljana	1.20.11	3
145	0864	Podjed Marjan	1961	Martina Krpana 20, Ljubljana	2.49.50	1	35	0754	Cernivec Lado	1933	Ljubljana	1.20.23	2
146	1623	Škerjanc Gorazd	1968	Nada Ovcakove 25, Ljubljana	2.59.23	1	36	0168	Demšar Peter	1947	GIP Obnova, Ljubljana	1.20.35	4
TEKMOVALCI ROJENI 1948 IN STAREJŠI													
1	0212	Baloh Marjan	1943		1.13.06	4	37	0462	Pintar Miro	1947	SGP Tehnik, Škofja Loka	1.20.48	2
2	0848	Gorjanc Janez	1948	Sava, Kranj	1.13.11	1	38	0853	Plestenjak Franc	1935	Bobovejk 25, Kranj	1.20.56	1
3	0845	Sitar Janez	1942	Dobrepolje 12	1.13.53	4	39	0131	Ožbolt Darko	1944	Brest	1.20.59	5
4	0438	Dolenec Jure	1940	SGP Gradbinez, Kranj	1.14.06	4	40	0401	Pehtan Ivan	1943		1.21.01	1
5	0899	Grašič Filip	1946	Duplje	1.14.26	5	41	0120	Kandare Tone	1936	Brest	1.21.19	5
6	0509	Čufar Peter	1946	SD Bača-Podbrdo	1.14.41	4	42	0153	Aljančič Janez	1937		1.21.36	4
7	0145	Gregorič Edo	1941		1.15.34	5	43	0824	Sivec Edvard	1948	Markova 14, Kobarid	1.21.55	1
8	0665	Dobre Franc	1942	TVD Partizan Križe	1.15.49	2	44	0866	Urbas Tone	1938	TV-15	1.22.14	5
9	0763	Osovnikar Stane	1935	Medvode	1.15.56	3	45	0851	Mern Vlado	1939	Šmarjetna gora 1, Kranj	1.22.24	1
10	0465	Vodnik Milan	1943	SGP Tehnik, Škofja Loka	1.16.03	5	46	0104	Grom Bogdan	1945	ZSMS Stara Vrhniko	1.22.34	5
11	0489	Pajk Peter	1944	TVD Partizan Naklo	1.16.07	2	47	0362	Kleč Janez	1944	ETP Kranj	1.22.36	3
12	0293	Velepec Tone	1939	PAP Ljubljana	1.16.37	3	48	0815	Dolinšek Miro	1937	Žanova 28, Kranj	1.22.39	1
13	0409	Juh Boris	1935	SK Brdo	1.16.58	3	49	0416	Tepina Ludvik	1944	OO sindikata Exoterme, Kranj	1.22.43	4
							50	0211	Hren Friderik	1941	SK Brdo	1.22.44	5
							51	0379	Kert Stane	1944	Iskra Kranj	1.22.47	3
							52	0744	Kovič Lojze	1940	Škofja Loka	1.22.55	5
							53	0795	Grašič Pavel	1940	Cesta na Rupo 24, Kranj	1.23.04	2
							54	0756	Furman Janko	1948	Rojčeva 17, Ljubljana	1.23.43	2
							55	0741	Udir Milan	1937	Moše Pijade 4, Kranj	1.25.03	5
							56	0235	Kavčič Metija	1939	KK Rašica	1.25.37	3
							57	0136	Pintar Pavel	1944	OO sindikata Termika, Škofja Loka	1.25.39	2
							58	0459	Krajnik Gašper	1938	SGP Tehnik, Škofja Loka	1.25.54	5
							59	0768	Macarol Aljaž	1938	Jamova 56, Ljubljana	1.26.16	3

Dos. mes.	Tek. št.	Príimek in Ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude.	Dos. mes.	Tek. št.	Príimek in Ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	Št. ude.
60	0250	Bojc Branko	1941	TVD Partizan Vič	1.26.27	3	101	0747	Globevnik	1942	Veriga, Lesce	1.34.37	2
61	0702	Kandare Franc	1928	SK Stari trg	1.27.09		102	0859	Švetina	1932	Ane Ziherlove 8, Ljubljana	1.34.48	2
62	0415	Gros Franci	1942	OO sindikata Exoterm, Kranj	1.27.49	1	103	0156	Lampe Uroš	1937	ŠD Novinar	1.35.20	1
63	0802	Majcen Jože	1944	Domžale	1.28.08	4	104	0590	Sček Janez	1939	SD Strahovica	1.35.24	3
64	0729	Martinec Ignacij	1946	KUD Tine Rožanc	1.28.09		105	0825	Medveš Oton	1929	Kobarid	1.35.36	1
65	0400	Rečnik Bogdan	1929		1.28.24	1	106	0560	Zrimšek Zvone	1932	SK Snežinka, Ljubljana	1.35.39	3
66	0759	Prosen Miloš	1945	Ljubljana	1.28.39	5	107	0598	Lapajne Janez	1923	PD Bohinjska Bistrica	1.35.56	4
67	0518	Stepišnik Janez	1940	Institut Jožef Stefan	1.28.40	1	108	0528	Kuhar Janez	1945		1.35.58	4
68	0408	Toman Veljko	1944		1.28.53	4	109	0530	Pitamic Viktor	1940	Lek	1.36.00	3
69	0749	Peternej Janez	1941	Medvode	1.28.54	2	110	0213	Kaplan Dušan	1943		1.36.02	2
70	0138	Premrl Štefan	1936	Cesta 425, Ljubljana	1.29.13	4	111	0793	Kofol Boris	1939	Ljubljana	1.36.04	1
71	0676	Bolka Jernej	1939	Slovenijales	1.29.18	2	112	0432	Kranjc Jože	1932		1.36.10	4
72	0386	Andrejašič Bogdan	1944	Iskra Kranj	1.29.31	3	113	0205	Jerina Jože	1933	SK Logatec	1.36.13	3
73	0895	Markič Slavko	1946	Klub maratoncev	1.29.35	4	114	0230	Bizjak Karel	1947	PD Nova Gorica	1.36.21	3
74	0719	Kraševčec Vinko	1942		1.29.48		115	0875	Perhavec Pavel	1947	Vipava	1.36.29	5
75	0624	Šepc Tone	1938	SK Loška dolina	1.29.54	5	116	0645	Valjavec Stane	1944	Peko, Tržič	1.36.51	4
76	0207	Prijatelj Jože	1934	SK Brdo	1.29.55	4	117	0206	Marn Ivan	1931	SK Brdo	1.36.53	5
77	0282	Kapež Niko	1936	TVD Partizan Križe	1.30.45	4	118	0406	Tavzelj Stanko	1940	SK Loška dolina	1.36.58	3
78	0757	Anderle Stane	1931	Radovljica	1.30.49	1	119	0835	Mrank Lojze	1946	Škofja Loka	1.37.19	3
79	0251	Stermenszky Andrej	1943	TVD Partizan Vič	1.31.09	5	120	0169	Kerčmar				
80	0252	Lužar Igor	1943	TVD Partizan Vič	1.31.28	4	121	0541	Peršl Drago	1942	GIP Obnova, Ljubljana	1.37.37	2
81	0248	Čarman Lado	1940	TVD Partizan Vič	1.31.36	5	122	0106	Mrzel Aleš	1937	TO Dobre volje	1.38.04	2
82	0833	Kotnik Tomaž	1948	TVD Partizan Vič	1.31.55	5	123	0840	Plavčak Peter	1947	PD Črnivec	1.38.13	5
83	0340	Šturm Dušan	1935	Partizan Narodni dom, Ljubljana	1.32.02	1	124	0453	Kržmanc Alojz	1938	Maribor	1.38.25	1
84	0830	Bogataj Tone	1941	Skofja Loka	1.32.11	3	125	0149	Sajovic Anton	1939	IUV Vrhnika	1.38.27	2
85	0697	Ilič Stojan	1934		1.32.37		126	0151	Vogrinc Jože	1944		1.38.33	2
86	0681	Bezci Ciril	1945		1.33.17	3	127	0446	Alič Franci	1947	SK Eta, Cerkno	1.39.32	2
87	0550	Grm Roman	1943		1.33.31	1	128	0872	Žle Franc	1938	Nova Gorica	1.39.43	4
88	0258	Skumovc Frido	1939	Veriga, Lesce	1.33.39	3	129	0804	Lazar Anton	1939	Partizan Ljubno	1.39.52	5
89	0440	Gorjanc Stane	1933	TVD Partizan, Žirovnica	1.33.41	1	130	0313	Knific Zdravko	1940	Tesovnikova 76, Ljubljana	1.40.07	2
90	0889	Hlastec Marjan	1936	Ljubljana	1.33.48	2	131	1618	Lazar Karel	1935		1.40.22	2
91	0275	Grom Janez	1937	TZ Litostroj	1.33.49	2	132	0761	Zigmund Anton	1948		1.40.32	1
92	0490	Kožar Rajko	1947	Iskra, Elektrotehnika, Kranj	1.33.52	3	133	0575	Gliha Franc	1941	Stari trg	1.40.47	4
93	0198	Leggart Jože	1943	Tiskarna Mladinska knjiga	1.33.56	2	134	0288	Pirš Luka	1946	SK Ivančna gorica	1.40.48	4
94	0887	Ilijas Stanislav	1941	Radomlje	1.34.01	3	135	0849	Vrbič Zdravko	1944		1.40.51	1
95	0888	Hvala Alojz	1939	KS Nadgorica	1.34.10	3	136	0155	Korenjak Tone	1931	PD Polzela	1.41.25	2
96	0244	Kotnik Jože	1943	TVD Partizan Vič	1.34.17	1	137	0797	Bonča Slavko	1939	Medvode 164	1.41.28	3
97	0785	Omerzel Marjan	1940	Ljubljana	1.34.19	1	138	0813	Bombač Emil	1939	Podnart	1.41.57	2
98	0259	Nežman Anton	1930	Veriga, Lesce	1.34.28	1	139	0240	Karalič Esad	1935	TVD Partizan Vič	1.42.01	3
99	0460	Grubar Martin	1938	SGP Tehnik, Škofja Loka	1.34.29	1	140	0348	Kavčič Srečko	1947	Smučarski klub Alpina	1.42.09	3
100	0135	Čadež Pavel	1938	OOS Termika, Škofja Loka	1.34.34	2	141	0111	Kodela Jože	1944	Brest	1.42.23	5
							142	0679	Neubauer Henrik	1929	KKK Rašica	1.42.31	3
							143	0497	Pohlin Jože	1945	KS Podgorica- Šentjakob	1.42.33	2
							144	0126	Marn Peter	1936	SD Javna skladišča	1.42.52	5
							145	0182	Ložar Miro	1940		1.43.09	3
							146	0600	Miklavčič Ljubo	1936	SK Postojna	1.43.17	5
							147	0777	Hribenik Tomaž	1947	Kranj	1.43.19	
							148	0471	Regovec Florijan	1933	Partizan Iskra Kranj	1.43.33	5
							149	0396	Rozman Rajko	1947		1.43.37	1

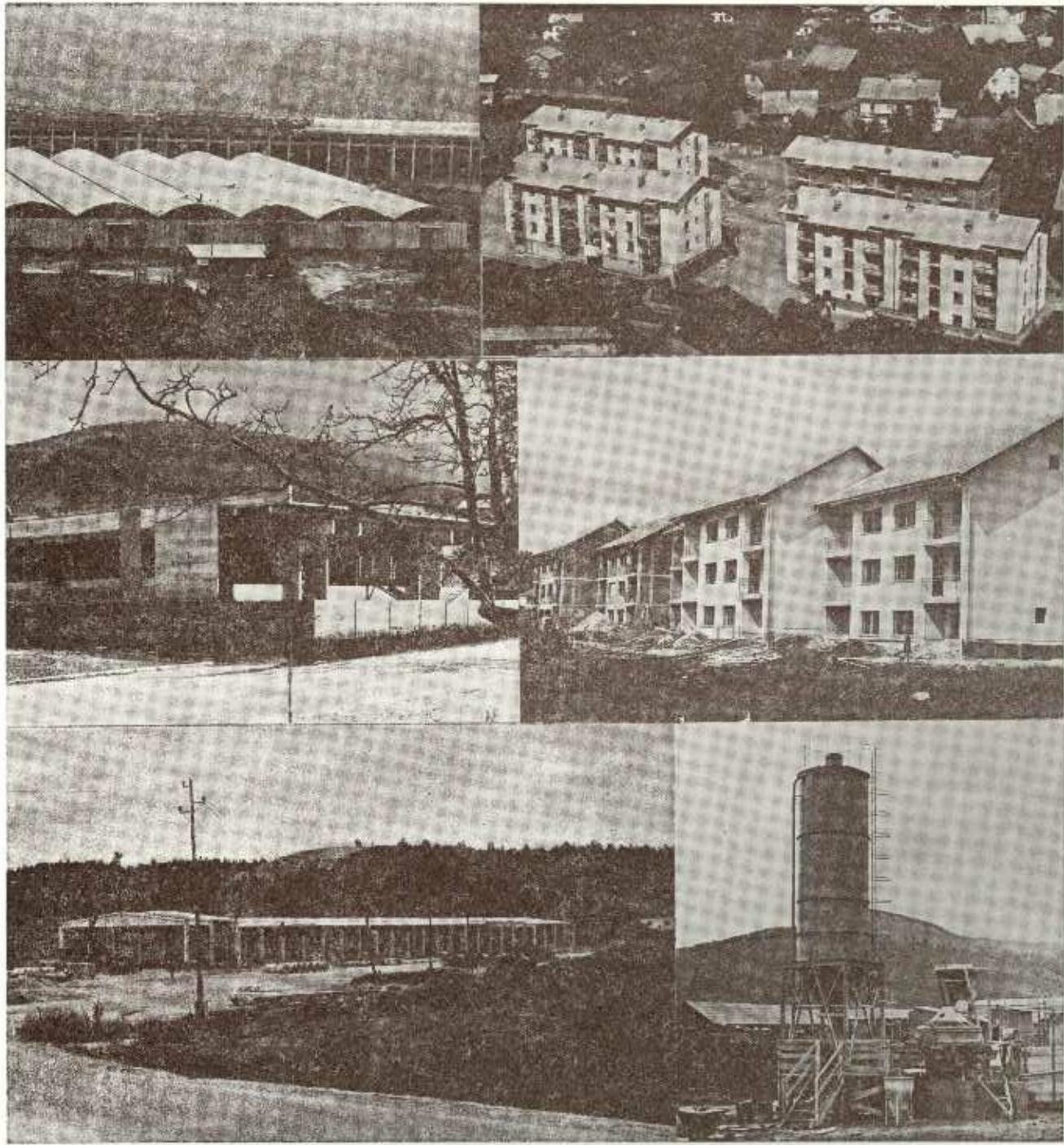
Dos. mes.	Tek. št.	Primek in Ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	St. ude	Dos. mes.	Tek. št.	Primek in Ime	Leto roj.	Društvo	Dosež. čas	St. ude
150	0803	Iskra Franc	1937	Zasip, Rebr 18	1.43.57		190	0279	Kraševac Miro	1944		2.03.42	4
151	0278	Kočevar Jože	1939		1.43.58	4	191	0423	Bašin Miloš	1921	ZB Ljubljana	2.05.39	5
152	0811	Lampe Jure	1948	Ljubljana	1.44.21		192	0424	Patek Janez	1941	SK Novinar, Ljubljana	2.05.49	1
153	0863	Keč Blaž	1933	Kropova 7, Ljubljana-Šentvid	1.44.48	2	193	0829	Knavs Boris	1932	Velenje	2.07.31	1
154	0868	Šujdovič Aleksander	1940	Zelena pot 9, Ljubljana	1.46.01	2	194	1602	Širaj Jože	1948	Metulje 19	2.11.54	3
155	0897	Grm Andrej	1945	Ljubljana-Polje	1.46.04	1	195	0758	Rakušek Marko	1948	Ljubljana	2.12.28	5
156	0200	Zalar Jože	1948	SK Krim	1.46.15	5	196	0647	Auersperger Jože	1947		2.15.22	2
157	0817	Mrak Zoran	1929	Tabor 4, Logatec	1.46.19	1	197	0682	Groznik Pavel	1937		2.15.53	1
158	1617	Stanič Uroš	1943	Cesta na Laze 7, Ljubljana	1.46.26	1	198	0873	Penko Vinko	1948	Stjenkova 8, Postojna	2.20.18	1
159	0720	Sverko Marjan	1929		1.46.28		199	0816	Premk Viki	1946	Logatec	2.24.19	1
160	0794	Kregar Ničo	1940	Ljubljana	1.46.41	2	200	0880	Marolt Janez	1939	Ljubljana-Polje	2.30.06	1
161	0808	Jelovšek Gabrijel	1941	Črenov grič 96	1.46.47	2	201	0820	Moder Brane	1936	Sneberje	2.34.18	5
162	0507	Coko Aljoša	1946	Avtocommerce	1.46.51	2	202	0821	Rupnik Janko	1947	Zagorje	2.36.50	5
163	0727	Kranjc Franc	1934		1.46.53		203	0877	Kos Stane	1932	Cesta 4. maja, Cerknica	2.46.08	5
164	0784	Videnič Bogdan	1934	Ljubljana	1.48.32	2	204	0865	Strašek Dominik	1939	U. Bratov Učakar 78	2.59.21	1
165	0452	Gabrovšek Janez	1940	IUV Vrhnika	1.49.03	1	205	1622	Škerjanec Rajko	1948	Nade Ovčakove 25, Ljubljana	3.06.26	1
166	0869	Logar Stane	1932	Dolenjska 182, Ljubljana	1.49.17	3	206	0179	Klančar Vinko	1944		3.53.38	5
167	0822	Kanc Nace	1934	Ljubljana	1.49.57	1							
168	1616	Rupnik Jakob	1942	Zadlog 41	1.50.22	3							
169	0819	Anžin Janez	1943	Glinškova ploščad 6, Ljubljana	1.52.56	1							
170	0166	Levec Franc	1933		1.54.01	4							
171	0892	Pertot Vladimir	1925	Rojčeva 26, Ljubljana	1.54.30								
172	0856	Pavšič Srečo	1948	Mrakova 2, Kranj	1.54.31	1							
173	0760	Bukovec Ivan	1929	Medvode	1.54.33	1							
174	0165	Rudolf Boltežar	1943	SK Postojna	1.54.34	2							
175	0801	Petkovšek Peter	1939	Vrhnika	1.54.41								
176	0140	Podgornik Marjan	1936	UJV Nova Gorica	1.56.45	2							
177	0298	Porenta Anton	1943	Institut Jožef Stefan, Ljubljana	1.57.00	2							
178	0146	Štolcar Jože	1915	Partizan Medvode	1.58.00	4							
179	0755	Rus Janez	1943	Tržaška 286, Ljubljana	1.58.33	2							
180	0812	Pur Jože	1942	Polzela	1.58.38	1							
181	0828	Božnik Drago	1947	Celje	1.59.06	1							
182	0262	Ažman Ciril	1936	Veriga, Lesce	1.59.25	3							
183	1601	Fandel Karel	1943	Ravne na Koroškem	2.00.22	2							
184	0788	Stuc Silvo	1931	Ljubljana	2.00.29	1							
185	0818	Omerzu Jože	1937	Kalce 24/B, Logatec	2.01.49	1							
186	0781	Jakin Pavel	1946	Klenik	2.02.37	2							
187	0257	Tomšič Dušan	1929	TVD Partizan Vič	2.03.04	2							
188	0786	Šircelj Marjan	1938	Partizanska 25, Grosuplje	2.03.05	1							
189	0243	Kramar Anton	1940	TVD Partizan Vič	2.03.35	3							

PREGLED REZULTATOV JE PRIPRAVIL CENTER ZA AOP BREST CERKINICA, NOVA VAS 23. 12. 1979

SPORTNA DEJAVNOST V "GRADIŠČU"

GRADBENA DEJAVNOST IMOS SGP • GRADISČE, ČERNIČA — [od zgoraj, navzdol] SKLADIŠČE BREST PODSKRAJNIK — STANOVANJSKI KOMPLEKS ČERNIČA — LUBLJANSKA BANKA ČERNIČA — STANOVANJSKI BLOKI STARI TRG — NOVA INDUSTRUJSKA CONA V PODSKRAJNIKU — BETONARNA

Množica tekačev v zibelki smučanja

(fk) CERKNICA, 22. — Vsi smučarji — tekači bodo jutri lahko preizkusili svoje moči na petih bloških tekih. Pridelitev tradične množične prireditve so namreč sklenili, da bodo jutri izvedli prireditve, ki bi sicer morala biti že januarja letos, toda tedaj ni bilo snega.

Snežne razmere na Bloški planoti so ugodne, organizatorji s posebnim

podali na 30 kilometrov dolg tek, tisti s slabšo fizično pripravljenostjo pa

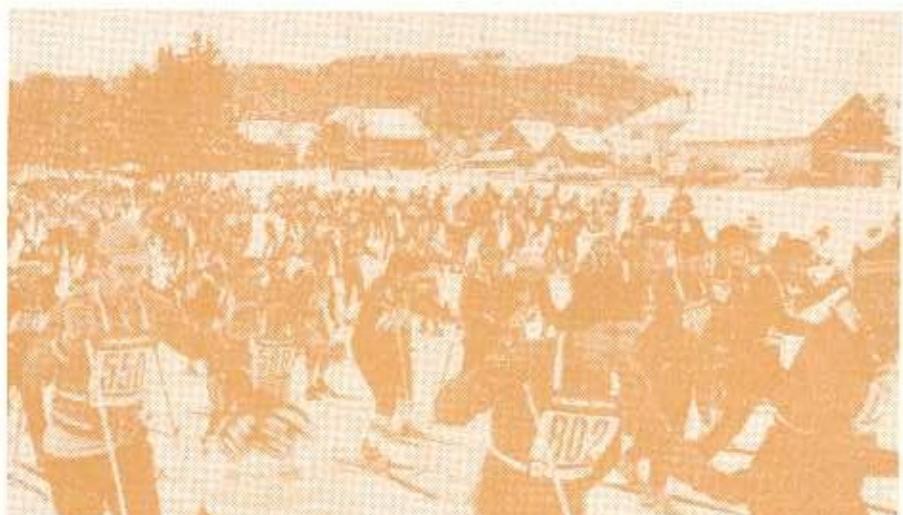
Seveda veljajo prijave, ki so jih tekači poslali že za januarski tek, visti, ki pa še niso prijavljeni, pa se lahko še prijavijo jutri do 9. ure v domu TVD Partizan v Novi vasi. Start teka na 30 kilometrov bo v Novi

vasi ob 9.30 start trimskega teka na 7 kilometrov pa prav tako v Novi vasi ob 10. uri. Vsi udeleženci bodo prejeli spominsko značko, bilten, startno številko in leseno žlico, s katero bodo lahko po teku jedli vojaški golaž.

Množica na tekaških smučeh

NOVA VAS, 24. — Več kot tisoč smučarjev-tekačev je včeraj na Bloški planoti prišlo na svoj račun, saj so se pomerili na tradicionalnih, petih bloških tekih. S to prireditvijo, ki bi sicer morala biti že januarja, vendar je takrat zaradi pomanjkanja snega odpadla, so se praktično začelo velike množične smučarske prireditve v Sloveniji. Maraton »Po potek kokrškega odreda«, šesti bloški tek, trnovski maraton, in koroški tek bodo najvažnejše in najbolj-množične prireditve v dolgi verigi množičnih tekovanj v letošnji zimi. Na sliki: množica tekačev na včerajšnjih bloških tekih takoj po startu. Več o tem preberite na 9. strani. (Foto: L. Čuk)

NEVSKA PONOVNA TEK, GRADIVO PRIPRAVILI IN UREDILI

JANEZ PRAPROTNIK
BOŽO STRMAN
IVAN URBAŠ

PREK 1000 TEKAČEV NA PETIH BLOŠKIH MNOŽIČNIH TEKIH

DESIGN IN
TEHNIČNA UREDITEV
MARIO L. VILHAR

TISK
NOVA VAS, 24. — Včeraj na Bloški planoti, zibelka slovenskega smučanja, je včeraj zala res zaznamovala. Več kot 1000 tekačev se je namreč udeležilo petih bloških. LJUBLJANA 1980

Čeprav so se organizatorji šele sed dnevi dogovorili, da bodo udeležni to množično tekočino, ki je

hribih in dolinah. Množica tekačev se je pomerkila na dobro pripravljeni potezi. Čeprav so imeli organizatorji

Na startu tokrat ni bilo naših najboljših tekmovalcev, ki so sodelovali na Rožičevem memorialu v Ratečah, toda kljub temu tek ni bil nikč manj zanimiv. Na čelu je namreč tekla večja skupina tekačev, ki so se stalno

Modic pred Matejo Grom z Vrhniko. Najboljši trije v posameznih disciplinah so tudi letos prejeli plakete bloškega smučanja, vsi ostali pa so za spomin doobili startne številke, značke, bilten in leseno žlico, s katero so se lahko jedli vojaški golaž.